

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Statutten for Den Internationale Straffedomstol, jf. bilaget til denne lov, gælder her i landet.

Stk. 2. Udenrigsministeren kan bestemme, at følgende bestemmelser skal gælde her i landet:

- 1) Procesreglementet og ændringer heraf, jf. statuttens artikel 51.
- 2) Vejledende beskrivelser af gerningsindhold og ændringer heraf, jf. statuttens artikel 9.
- 3) Ændringer af statutten, som er vedtaget i medfør af statuttens artikel 121-123.

§ 2. Justitsministeren træffer efter anmodning fra Den Internationale Straffedomstol beslutning om udlevering af personer, mod hvem domstolen har indledt strafforfølgning.

Stk. 2. Justitsministeren træffer endvidere efter anmodning beslutning om udlevering til fuldbyrdelse af domstolens domme.

Stk. 3. Kapitel 3 og 4 i lov om udlevering af lovovertrædere finder anvendelse med de fornødne lempelser.

Stk. 4. Retten afgør efter anmodning fra en person, der er varetægtsfængslet med henblik på udlevering til Den Internationale Straffedomstol, om betingelserne for midlertidig løsladelse efter statuttens artikel 59, stk. 3-5, er opfyldt.

§ 3. Justitsministeren kan bestemme, at straf m.v., som er pålagt af Den Internationale Straffedomstol, kan fuldbyrdes her i landet efter reglerne i statuttens kapitel 10.

Stk. 2. Fuldbyrdelsen skal i videst muligt omfang ske efter danske regler og må ikke medføre skærpe af domfældtes strafferetlige situation.

Stk. 3. Justitsministerens afgørelse forelægges retten til godkendelse. Rettens afgørelse træffes ved dom. Retsplejelovens regler om udenretlig vedtagelse af bøde eller konfiskation finder dog tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Der kan ikke her i landet fastsættes forvandlingsstraf for en bøde, der er idømt af Den Internationale Straffedomstol.

Stk. 5. Erstatning til ofre pålagt af Den Internationale Straffedomstol efter statuttens artikel 75 kan inddrives af justitsministeren ved udpantning og ved indeholdelse i den pågældendes indtægter efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven og reglerne i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister. Reglerne om inddrivelse af bøder finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om fuldbyrdelse her i landet af straf m.v., som er pålagt af Den Internationale Straffedomstol, herunder på grundlag af overenskomst med domstolen.

§ 4. En person, der er dømt eller frifundet af Den Internationale Straffedomstol, kan ikke strafforfølges her i landet for den samme handling.

§ 5. Bestemmelserne i straffelovens 14. kapitel om forbrydelser mod den offentlige myndighed og 17. kapitel om falsk forklaring og falsk anklage finder også anvendelse, når forholdet angår Den Internationale Straffedomstol.

§ 6. Udgifter til beskikket forsvarer i forbindelse med afhøringer her i landet efter anmodning fra Den Internationale Straffedomstol afholdes af det offentlige, medmindre retten under særlige omstændigheder bestemmer, at de skal betales af den, der afhøres.

§ 7. Justitsministeren kan fastsætte yderligere bestemmelser til gennemførelse af statutten for Den Internationale Straffedomstol, herunder på grundlag af overenskomst med domstolen.

§ 8. Udenrigsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 9. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Givet på Christiansborg Slot, den 16. maj 2001

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

Margrethe R.

/Mogens Lykketoft

PRÆAMBEL

Deltagerstaterne i denne statut,

som er bevidste om, at alle folkeslag er forenede ved fælles bånd, deres kulturer sammensat i en fælles arv, og er bekymrede for, at denne skrøbelige mosaik når som helst kan blive slået itu,

som erindrer, at millioner af børn, kvinder og mænd i dette århundrede har været ofre for utænkelige grusomheder, der dybt ryster menneskehedens samvittighed,

som erkender, at sådanne alvorlige forbrydelser truer fred, sikkerhed og velfærd i verden,

som bekræfter, at de alvorligste forbrydelser, der vedkommer det internationale samfund som helhed, ikke må passere ustraffet, og at den effektive strafforfølgning heraf må sikres gennem foranstaltninger på nationalt niveau og gennem en styrkelse af det internationale samarbejde,

som er besluttet på at hindre, at gerningsmændene forbliver ustraffet, og således bidrage til forebyggelsen af sådanne forbrydelser,

som minder om, at det er enhver stats pligt at udøve sin strafferetlige jurisdiktion over for de ansvarlige for internationale forbrydelser,

som bekræfter De Forenede Nationers Pagts formål og principper, og i særdeleshed at enhver stat skal afholde sig fra trussel om magtanvendelse eller brug af magt; det være sig mod nogen stats territoriale integritet eller politiske uafhængighed eller på nogen anden måde, der er uforenelig med De Forenede Nationers formål,

som understreger i denne forbindelse, at intet i denne statut skal give en deltagerstat ret til at gribe ind i en væbnet konflikt eller i en stats indre anliggender,

som er besluttet på med disse formål for øje og af hensyn til nulevende og fremtidige generationer at oprette en uafhængig permanent international straffedomstol i tilknytning til FN-systemet med jurisdiktion over de alvorligste forbrydelser, der vedkommer det internationale samfund som helhed,

som understreger, at Den Internationale Straffedomstol oprettet i henhold til denne statut skal være komplementær i forhold til national strafferetlig jurisdiktion,

som er fast besluttet på at sikre varig respekt for og håndhævelse af den internationale retsorden, har opnået enighed om følgende:

KAPITEL 1.

OPRETTELSE AF DOMSTOLEN

Artikel 1

Domstolen

Der oprettes herved en international straffedomstol («domstolen»). Domstolen skal være en permanent institution og skal have beføjelse til at retsforfølge personer for de alvorligste forbrydelser, der vedkommer det internationale samfund som helhed, som fastlagt i denne statut, og skal være komplementær i forhold til national strafferetlig jurisdiktion. Domstolens jurisdiktion og virke skal være undergivet bestemmelserne i denne statut.

Artikel 2

Domstolens forhold til De Forenede Nationer

Forholdet mellem domstolen og De Forenede Nationer fastlægges i en aftale, der skal godkendes af forsamlingen af deltagerstater i denne statut, og derefter indgås af domstolens præsident på domstolens vegne.

Artikel 3

Domstolens hjemsted

1. Domstolens sæde skal være i Haag, Nederlandene («værtsstaten»).
2. Domstolen skal indgå en hjemstedsaftale med værtsstaten, der skal godkendes af forsamlingen af deltagerstater, og derefter indgås af domstolens præsident på domstolens vegne.
3. Når som helst domstolen anser det for ønskeligt, kan den træde sammen andetsteds i henhold til denne statut.

Artikel 4

Domstolens retlige status og beføjelser

1. Domstolen skal være en international juridisk person. Den skal derudover have en sådan retsevne, som vil være nødvendig til udøvelsen af dens funktioner og til opfyldelsen af dens formål.
2. Domstolen kan udøve sine funktioner og beføjelser, som fastlagt i denne statut, på enhver deltagerstats territorium og, efter særlig aftale, på enhver anden stats territorium.

KAPITEL 2.

JURISDIKTION, ANTAGELIGHED OG ANVENDELIG RET

Artikel 5

Forbrydelser under domstolens jurisdiktion

1. Domstolens kompetence skal være begrænset til de alvorligste forbrydelser, der vedkommer det internationale samfund som helhed. Domstolen har i henhold til denne statut jurisdiktion med hensyn til følgende forbrydelser:

- (a) folkedrab,
- (b) forbrydelser mod menneskeheden,
- (c) krigsforbrydelser,
- (d) aggression.

2. Domstolen skal udøve jurisdiktion med hensyn til aggression, når der i henhold til artikel 121 og 123 er vedtaget en bestemmelse, der definerer forbrydelsen og angiver de betingelser, under hvilke domstolen skal udøve jurisdiktion med hensyn til denne forbrydelse. En sådan bestemmelse skal være i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i De Forenede Nationers Pagt.

Artikel 6

Folkedrab

Ved »folkedrab« forstår i denne statut enhver af følgende handlinger, der udføres med forsæt til helt eller delvis at ødelægge en national, etnisk, racemæssig eller religiøs gruppe som sådan:

- (a) drab på medlemmer af gruppen,
- (b) tilføjelse af alvorlig skade på legeme eller sjæl hos medlemmer af gruppen,
- (c) bevidst påtvingelse af livsvilkår for gruppen, der er beregnet på at bevirke, at gruppen helt eller delvis ødelægges fysisk,
- (d) indførelse af foranstaltninger, der har til hensigt at forhindre fødsler inden for gruppen,
- (e) tvangsforflyttelse af børn fra gruppen til andre grupper.

Artikel 7

Forbrydelser mod menneskeheden

1. Ved »forbrydelser mod menneskeheden« forstår i denne statut følgende handlinger, når de begås som led i et omfattende eller systematisk angreb mod en civilbefolkning og med viden om angrebet:

- (a) drab,
- (b) udryddelse,
- (c) slaveri,
- (d) deportation eller tvungen overførelse af en befolkning,
- (e) fængsling eller anden alvorlig berøvelse af fysisk frihed i strid med folkerettens grundlæggende regler,
- (f) tortur,
- (g) voldtægt, seksuelt slaveri, tvungen prostitution, påtvungen graviditet, tvungen sterilisering eller enhver anden form for seksuel vold af lignende grovhed,
- (h) forfølgelse af enhver identificerbar gruppe eller fællesskab af politiske, racemæssige, nationale, etniske, kulturelle, religiøse, kønsbestemte årsager, jf. stk. 3, eller andre årsager, der er almindeligt anerkendt som værende i strid med folkeretten, i forbindelse med enhver i dette stk. 1 nævnt handling eller anden forbrydelse under domstolens jurisdiktion,

(i) tvangsforsvindinger,

(j) apartheid,

(k) andre umenneskelige handlinger af lignende karakter, der forsætligt forårsager stor lidelse eller alvorlig skade på legeme, sjæl eller helbred.

2. I stk. 1:

(a) forstås ved »angreb mod en civilbefolkning« en handlemåde, der indebærer gentagen begåelse af de i stk. 1 nævnte handlinger mod enhver civilbefolkning, i medfør af eller til fremme af en stats eller organisations politik om at begå det pågældende angreb,

(b) omfatter »udryddelse« bevidst påtvingelse af livsvilkår, blandt andet berøvelse af adgang til mad og medicin, der er beregnet på at medføre, at en del af en befolkning ødelægges,

(c) forstås ved »slaveri« udøvelse af en eller samtlige af de beføjelser, der er knyttet til ejendomsretten over en person, og omfatter udøvelse af sådanne beføjelser i forbindelse med menneskehandel, især med kvinder og børn,

(d) forstås ved »deportation eller tvungen overførelse af en befolkning« tvungen forflyttelse af de berørte personer ved udvisning eller brug af andre tvangsmidler fra deres lovlige opholdssted uden folkeretligt tilladelige grunde,

(e) forstås ved »tortur« forsætlig påførelse af stærk smerte eller lidelse, enten fysisk eller psykisk, på en person i anklagedes varetægt eller under anklagedes kontrol. Tortur omfatter dog ikke smerte eller lidelse, der alene stammer fra, er forbundet med eller følger af lovlige sanktioner,

(f) forstås ved »påtvingen graviditet« ulovlig frihedsberøvelse af en kvinde, der er blevet påtvunget en graviditet, med den hensigt at påvirke en befolknings etniske sammensætning eller at begå andre alvorlige overtrædelser af folkeretten. Denne definition skal ikke på nogen måde fortolkes således, at den påvirker national lovgivning om graviditet,

(g) forstås ved »forfølgelse« forsætlig og alvorlig berøvelse af grundlæggende rettigheder i strid med folkeretten på grund af en gruppes eller et fællesskabs identitet,

(h) forstås ved »apartheid« umenneskelige handlinger af en karakter svarende til de i stk. 1 nævnte, der er begået som led i en racemæssig gruppes institutionaliserede regime af systematisk undertrykkelse af og dominans over en anden racemæssig gruppe eller grupper, og som er begået med den hensigt at opretholde dette regime,

(i) forstås ved »tvangsforsvindinger« anholdelse, tilbageholdelse eller bortførelse af personer udført af eller med bemyndigelse, støtte eller forståelse fra en stat eller politisk organisation, efterfulgt af en nægtelse af at anerkende denne frihedsberøvelse eller at give informationer om de pågældende personers skæbne eller opholdssted med den hensigt at fjerne dem fra retmæssig beskyttelse i et længere tidsrum.

3. Ved udtrykket »køn« forstås i denne statut to køn, hankøn og hunkøn, inden for samfundets rammer. Udtrykket »køn« angiver ikke nogen betydning, der afviger fra ovenstående.

Artikel 8

Krigsforbrydelser

1. Domstolen skal have jurisdiktion med hensyn til krigsforbrydelser, navnlig sådanne, der begås som led i en plan eller politik eller som led i en omfattende begåelse af sådanne forbrydelser.

2. Ved »krigsforbrydelser« forstås i denne statut:

(a) Grove overtrædelser af Genèvekonventionerne af 12. august 1949, det vil sige enhver af følgende handlinger mod personer eller ejendom, der nyder beskyttelse i henhold til bestemmelserne i den relevante Genèvekonvention:

(i) forsætligt drab,

(ii) tortur eller umenneskelig behandling, herunder biologiske forsøg,

(iii) forsætlig tilføjelse af betydelig lidelse eller alvorlig skade på legeme eller helbred,

(iv) omfattende ødelæggelse samt tilegnelse af ejendom, der ikke retfærdiggøres af militær nødvendighed, og som udføres på ulovlig og vilkårlig måde,

(v) at tvinge en krigsfange eller anden beskyttet person til at gøre tjeneste i en fjendtlig magts styrker,

(vi) forsætlig berøvelse af en krigsfanges eller anden beskyttet persons ret til betryggende og behørig domstolsbehandling,

(vii) retsstridig deportation eller overførsel eller retsstridig internering,

(vii) gidseltagning.

(b) Andre grove overtrædelser af ret og sædvaner, der finder anvendelse under internationale væbnede konflikter, inden for folkerettens rammer, det vil sige enhver af følgende handlinger:

(i) forsætligt at angribe civilbefolkningen som sådan eller civile enkeltpersoner, der ikke tager direkte del i fjendtlighederne,

(ii) forsætligt at angribe civile genstande, det vil sige genstande, der ikke er militære mål,

(iii) forsætligt at angribe personel, installationer, materiel, enheder eller befordringsmidler, der deltager i humanitær bistand eller en fredsbevarende mission i overensstemmelse med De Forenede Nationers Pagt, så længe de er berettigede til den beskyttelse, der ydes civile personer eller genstande i henhold til de folkeretlige regler under væbnede konflikter,

(iv) forsætligt at foretage angreb med viden om, at det pågældende angreb vil forårsage tilfældige tab blandt civile eller skade på civile eller civile genstande eller udbredt, langvarig og alvorlig skade på det naturlige miljø, som klart ville overstige den forventede konkrete og direkte samlede militære fordel,

(v) at angribe eller bombardere, uanset på hvilken måde, byer, landsbyer, boliger eller bygninger, der ikke forsvares, og som ikke er militære mål,

(vi) at dræbe eller såre en kombattant, som har overgivet sig betingelsesløst, idet han eller hun har nedlagt sine våben eller ikke længere har midler til at forsvare sig med,

(vii) uretmæssigt at anvende et parlamentærflag, fjendens eller De Forenede Nationers flag eller militære kendetegn eller uniform, samt Genèvekonventionernes kendemærker, med død eller alvorlig personskade til følge,

(viii) besættelsesmagts direkte eller indirekte overførelse af dele af dens egen civilbefolkning til det besatte område eller deportation eller overførelse af hele eller dele af befolkningen i det besatte område inden for eller uden for dette område,

(ix) forsætligt at angribe bygninger, der anvendes til religion, uddannelse, kunst, videnskab eller velgørende formål, historiske mindesmærker, hospitaler og pladser, hvor syge og sårede opsamles, forudsat at de ikke er militære mål,

(x) at udsætte personer, der er i en modparts magt, for fysisk lemlæstelse eller for medicinske eller videnskabelige forsøg af en hvilken som helst art, der hverken er begrundet i læge-, tandlæge- eller hospitalsbehandling af den pågældende eller udføres i hans eller hendes interesse, og som forårsager, at den eller de pågældende afgår ved døden, eller at deres helbred udsættes for alvorlig fare,

(xi) ved forræderi at dræbe eller såre personer, der tilhører den fjendtlige nation eller hær,

(xii) at erklære, at der ikke vil blive givet nåde,

(xiii) at ødelægge eller beslaglægge modpartens ejendom, medmindre dette er påkrævet af tvingende militær nødvendighed,

(xiv) at erklære modpartens statsborgeres rettigheder og adgang til sagsanlæg for ophævet, midlertidigt suspenderet eller udelukket fra at blive gjort gældende ved domstolene,

(xv) at tvinge modpartens statsborgere til at deltage i krigshandlingerne mod deres eget land, uanset om de var i dens tjeneste inden krigens begyndelse,

(xvi) at plyndre en by eller et sted, også hvor byen eller stedet er indtaget med storm,

(xvii) at anvende gift eller forgiftede våben,

(xviii) at anvende kvælende, giftige eller andre gasser samt alle tilsvarende væsker, materialer eller midler,

(xix) at anvende projektiler, der let udvider sig eller let udflades i den menneskelige krop, såsom projektiler med et hårdt hylster, der ikke dækker hele kernen eller er gennemhullet af indskæringer,

(xx) at anvende våben, projektiler samt materiel til og metoder i krigsførelse, som ifølge deres natur forårsager overflødig skade eller unødigt lidelse, eller som efter deres art vil ramme vilkårligt i strid med de folkeretlige regler under væbnede konflikter, forudsat at de pågældende våben, projektiler, materiel til og metoder i krigsførelse er omfattet af et omfattende forbud og er optaget i et bilag til denne statut ved en ændring i henhold til de relevante bestemmelser i art. 121 og 123,

(xxi) at krænke den menneskelige værdighed, navnlig ydmygende og nedværdigende behandling,

(xxii) at begå voldtægt, seksuelt slaveri, tvungen prostitution, påtvungen graviditet, som defineret i artikel 7, stk. 2 (f), tvungen sterilisering eller enhver anden form for seksuel vold, der ligeledes udgør en grov overtrædelse af Genèvekonventionerne,

(xxiii) at udnytte tilstedeværelsen af en civil eller anden beskyttet person til at sikre visse steder, områder eller militære styrker mod militære operationer,

(xxiv) forsætligt at angribe bygninger, materiel, sanitetsenheder og -transporter og personel, der anvender Genèvekonventionernes kendemærker i overensstemmelse med folkeretten,

(xxv) forsætligt at anvende udsultning af civile som krigsmetode ved at unddrage dem genstande, der er nødvendige for deres overlevelse, herunder forsætlig hindring af nødhjælpsforsyninger i henhold til Genèvekonventionerne,

(xxvi) at udskrive eller hverve børn under 15 år til tjeneste i nationale væbnede styrker eller at anvende dem til aktiv deltagelse i fjendtlighederne.

(c) I tilfælde af ikke-internationale væbnede konflikter, alvorlige overtrædelser af den fælles artikel 3 i de fire Genèvekonventioner af 12. august 1949, det vil sige enhver af følgende handlinger, der begås mod personer, der ikke deltager aktivt i fjendtlighederne, herunder medlemmer af de væbnede styrker, som har nedlagt våbnene, og personer, der er gjort ukampdygtige som følge af sygdom, sår, frihedsberøvelse eller en hvilken som helst anden omstændighed:

(i) vold mod liv og legeme, i særdeleshed drab af enhver art, lemlæstelse, grusom behandling og tortur,

(ii) krænkelse af den menneskelige værdighed, navnlig ydmygende og nedværdigende behandling,

(iii) gidseltagning,

(iv) domfældelse eller henrettelse uden forudgående dom afsagt af en behørigt konstitueret domstol, som yder alle de retsgarantier, som almindeligvis anerkendes som ufravigelige.

(d) Stk. 2 (c) finder anvendelse i ikke-internationale væbnede konflikter, og finder således ikke anvendelse på interne uroligheder og spændinger, såsom optøjer, isolerede og sporadiske voldshandlinger eller tilsvarende handlinger.

(e) Andre alvorlige overtrædelser af ret og sædvaner, der gælder i ikke-internationale væbnede konflikter, inden for folkerettens rammer, det vil sige enhver af følgende handlinger:

(i) forsætligt at angribe civilbefolkningen som sådan eller civile enkeltpersoner, der ikke tager direkte del i fjendtlighederne,

(ii) forsætligt at angribe bygninger, materiel, sanitetsenheder og -transporter og personel, der anvender Genèvekonventionernes kendemærker i overensstemmelse med folkeretten,

(iii) forsætligt at angribe personel, installationer, materiel, enheder eller befordringsmidler, der deltager i humanitær bistand eller en fredsbevarende mission i overensstemmelse med De Forenede Nationers Pagt, så længe de er berettigede til den beskyttelse, der ydes civile personer eller genstande i henhold til de folkeretlige regler under væbnede konflikter,

(iv) forsætligt at angribe bygninger, der anvendes til religion, uddannelse, kunst, videnskab eller velgørende formål, historiske mindesmærker, hospitaler og pladser, hvor syge og sårede opsamles, forudsat at de ikke er militære mål,

(v) at plyndre en by eller et sted, også hvor byen eller stedet er indtaget med storm,

(vi) at begå voldtægt, seksuelt slaveri, tvungen prostitution, påtvungen graviditet, som defineret i artikel 7, stk. 2 (f), tvungen sterilisering samt enhver anden form for seksuel vold, der ligeledes udgør en grov overtrædelse af den fælles artikel 3 i de fire Genèvekonventioner,

(vii) at udskrive eller hverve børn under 15 år til tjeneste i nationale væbnede styrker eller grupper eller anvende dem til aktiv deltagelse i fjendtlighederne,

(viii) at beordre forflytning af civilbefolkningen af grunde knyttet til konflikten, medmindre de pågældende civiles sikkerhed eller tvingende militære grunde nødvendiggør dette,

(ix) ved forræderi at dræbe eller såre en fjendtlig kombattant,

(x) at erklære, at der ikke vil blive givet nåde,

(xi) at udsætte personer, der er i en modparts magt, for fysisk lemlæstelse eller for medicinske eller videnskabelige forsøg af en hvilken som helst art, der hverken er begrundet i læge-, tandlæge- eller hospitalsbehandling af de pågældende eller udføres i hans eller hendes interesse, og som forårsager, at den eller de pågældende afgår ved døden eller at deres helbred udsættes for alvorlig fare,

(xii) at ødelægge eller beslaglægge en modparts ejendom, medmindre dette er påkrævet af tvingende hensyn i konflikten.

(f) Stk. 2 (e) finder anvendelse i ikke-internationale væbnede konflikter, og finder således ikke anvendelse på interne uroligheder og spændinger, såsom optøjer, isolerede og sporadiske voldshandlinger eller tilsvarende handlinger. Det finder anvendelse i væbnede konflikter, der finder sted på en stats territorium, når der er en langvarig væbnet konflikt mellem regeringsmyndigheder og organiserede væbnede grupper eller mellem sådanne grupper.

3. Intet i stk. 2 (c) og (e) berører en regerings ansvar for med alle retmæssige midler at opretholde eller genoprette lov og orden i staten eller at forsvare statens nationale enhed og territoriale uafhængighed.

Artikel 9

Vejledende beskrivelser af gerningsindhold

1. Vejledende beskrivelser af gerningsindhold skal bistå domstolen i fortolkningen og anvendelsen af artikel 6, 7 og 8. Disse beskrivelser skal vedtages med to tredjedeles flertal af medlemmerne af forsamlingen af deltagerstater.

2. Ændringer i de vejledende beskrivelser af gerningsindhold kan fremsættes af:

(a) en deltagerstat,

(b) dommerne, med absolut flertal,

(c) anklageren.

Ændringer skal vedtages med to tredjedeles flertal af medlemmerne af forsamlingen af deltagerstater.

3. De vejledende beskrivelser af gerningsindhold og ændringer heri skal være i overensstemmelse med denne statut.

Artikel 10

Intet i dette kapitel skal til andre formål end denne statuts på nogen måde kunne fortolkes som begrænsende eller præjudicerende for folkeretlige regler, der gælder eller er under udvikling .

Artikel 11

Tidsmæssig begrænsning af jurisdiktion (ratione temporis)

1. Domstolen har kun jurisdiktion med hensyn til forbrydelser, der er begået efter denne statuts ikrafttrædelse.

2. Hvis en stat bliver deltager i denne statut efter dens ikrafttrædelse, kan domstolen kun udøve jurisdiktion med hensyn til forbrydelser, der er begået efter ikrafttrædelsen af denne statut for den pågældende stat, medmindre denne stat har afgivet en erklæring i henhold til artikel 12, stk. 3.

Artikel 12

Forudsætninger for udøvelse af jurisdiktion

1. En stat, der bliver deltager i denne statut, accepterer derved domstolens jurisdiktion med hensyn til de forbrydelser, der er nævnt i artikel 5.

2. For så vidt angår artikel 13, stk. (a) eller (c), kan domstolen udøve jurisdiktion, hvis én eller flere af følgende stater er deltagere i denne statut eller har accepteret domstolens jurisdiktion i henhold til stk. 3:

(a) den stat, på hvis territorium det pågældende forhold fandt sted, eller, såfremt forbrydelsen blev begået om bord på et skib eller et luftfartøj, den stat, hvori det pågældende skib eller luftfartøj er registreret,

(b) den stat, i hvilken den anklagede er statsborger.

3. Hvis accept fra en stat, der ikke er deltager i denne statut, er påkrævet ifølge stk. 2, kan denne stat ved afgivelse af en erklæring til justitssekretæren acceptere domstolens udøvelse af jurisdiktion med hensyn til den pågældende forbrydelse. Den stat, der meddeler en sådan accept, skal samarbejde med domstolen uden ophold eller undtagelse i henhold til kapitel 9.

Artikel 13

Udøvelse af jurisdiktion

Domstolen kan i henhold til denne statut udøve jurisdiktion med hensyn til en forbrydelse nævnt i artikel 5, såfremt:

(a) en situation, hvor en eller flere af sådanne forbrydelser synes at være blevet begået, henvises til anklageren af en deltagerstat i henhold til artikel 14,

(b) en situation, hvor en eller flere af sådanne forbrydelser synes at være blevet begået, henvises til anklageren af Sikkerhedsrådet i henhold til kapitel VII i De Forenede Nationers Pagt, eller

(c) anklageren har indledt en efterforskning med hensyn til en sådan forbrydelse i henhold til artikel 15.

Artikel 14

En deltagerstats henvisning af en situation

1. En situation, hvor der synes at være blevet begået en eller flere forbrydelser under domstolens jurisdiktion, kan af en deltagerstat henvises til anklageren med anmodning om, at anklageren efterforsker situationen med henblik på at afgøre, hvorvidt en eller flere angivne personer bør anklages for de pågældende forbrydelser.

2. Henvisningen skal så vidt muligt angive de relevante omstændigheder og være ledsaget af sådant materiale til støtte herfor, som er til rådighed for den stat, der henviser situationen.

Artikel 15

Anklageren

1. Anklageren kan indlede efterforskning af egen drift (*proprio motu*) på grundlag af oplysninger om forbrydelser omfattet af domstolens jurisdiktion.

2. Anklageren skal undersøge alvoren af de modtagne oplysninger. Anklageren kan med henblik herpå indhente yderligere information fra stater, FN-organer, mellemstatslige eller ikke-statslige organisationer, eller andre pålidelige kilder, som han eller hun finder hensigtsmæssige, og kan modtage skriftlige eller mundtlige vidneudsagn ved domstolens sæde.

3. Hvis anklageren konkluderer, at der er et rimeligt grundlag for at fortsætte efterforskningen, skal han eller hun anmode forundersøgelseskammeret om bemyndigelse til at foretage efterforskning, og anmodningen skal være ledsaget af alt foreliggende materiale til støtte herfor. Ofre kan rette henvendelse til forundersøgelseskammeret i henhold til procesreglementet.

4. Hvis forundersøgelseskammeret under gennemgangen af anmodningen og materialet til støtte herfor finder, at der er et rimeligt grundlag for at fortsætte efterforskningen, og at sagen synes at henhøre under domstolens jurisdiktion, skal den give bemyndigelse til, at efterforskning kan påbegyndes, uden at dette skal foregribe domstolens efterfølgende beslutninger med hensyn til jurisdiktion og antagelighed i en sag.

5. Afslår forundersøgelseskammeret at give bemyndigelse til efterforskning, skal dette ikke udelukke anklageren fra at forelægge en efterfølgende anmodning på grundlag af nye kendsgerninger eller beviser vedrørende den samme situation.

6. Hvis anklageren efter den indledende undersøgelse, jf. stk. 1 og 2, konkluderer, at de tilvejebragte informationer ikke udgør et rimeligt grundlag for en efterforskning, skal han eller hun underrette dem, der har tilvejebragt informationerne. Dette udelukker ikke anklageren fra at tage yderligere informationer i betragtning, som, i lyset af nye kendsgerninger eller beviser, er blevet forelagt for ham eller hende med hensyn til den samme situation.

Artikel 16

Udsættelse af efterforskning eller retsforfølgning

Ingen efterforskning eller retsforfølgning må påbegyndes eller fortsætte efter denne statut i en periode på 12 måneder efter, at Sikkerhedsrådet har anmodet domstolen herom i en resolution i henhold til kapitel VII i De Forenede Nationers Pagt. Denne anmodning kan fornys af Rådet under de samme betingelser.

Artikel 17

Betingelser for antagelsen af en sag

1. Under hensyntagen til afsnit 10 i præamblen og artikel I skal domstolen beslutte, at en sag ikke kan antages, såfremt:

(a) sagen er genstand for efterforskning eller retsforfølgning af en stat, som har jurisdiktionskompetence, medmindre staten er uvillig eller ude af stand til effektivt at gennemføre efterforskning eller retsforfølgning,

(b) sagen har været genstand for efterforskning af en stat, som har jurisdiktionskompetence, og staten har besluttet ikke at retsforfølge den pågældende person, medmindre denne beslutning skyldes uvilje eller manglende evne til at foretage effektiv retsforfølgning,

(c) den pågældende person allerede har været retsfulgt for det forhold, som er genstand for klagen, og en domsforhandling ved domstolen ikke er tilladt i henhold til artikel 20, stk. 3,

(d) sagen ikke er tilstrækkelig grov til at begrunde yderligere skridt fra domstolen.

2. Med henblik på at afgøre, om der foreligger uvilje i en konkret sag, skal domstolen, under hensyntagen til folkerettens principper om retssikkerhed, vurdere, hvorvidt en eller flere af følgende omstændigheder gør sig gældende for sagen:

(a) formålet med sagens førelse eller den nationale beslutning har været at beskytte den pågældende person mod strafansvar for forbrydelser under domstolens jurisdiktion, jf. artikel 5,

(b) der har været en ubegrundet forsinkelse i sagens førelse, som under de foreliggende omstændigheder er uforenelig med en hensigt til at retsforfølge den pågældende person,

(c) sagen har ikke været eller bliver ikke ført uafhængigt eller upartisk, og har været eller bliver ført på en måde, der under de foreliggende omstændigheder er uforenelig med en hensigt til at retsforfølge den pågældende person.

3. Med henblik på at afgøre, om der foreligger manglende evne i en konkret sag, skal domstolen vurdere, hvorvidt den pågældende stat på grund af et fuldstændigt eller væsentligt sammenbrud i det nationale retssystem eller manglende tilgængelighed hertil er

ude af stand til at tilvejebringe den anklagede eller de nødvendige beviser og vidneudsagn eller i øvrigt er ude af stand til at føre sagen.

Artikel 18

Foreløbige afgørelser vedrørende antagelsen af en sag

1. Når en situation er blevet henvist til domstolen i henhold til artikel 13 (a), og anklageren har besluttet, at der er et rimeligt grundlag for at påbegynde en efterforskning, eller anklageren indleder en efterforskning i henhold til artikel 13 (c) og 15, skal anklageren underrette alle deltagerstater og de stater, som efter de foreliggende oplysninger normalt ville udøve jurisdiktion med hensyn til de pågældende forbrydelser. Anklageren kan underrette de pågældende stater i fortrolighed og kan begrænse informationen til staterne i den udstrækning, som anklageren finder det nødvendigt for at beskytte personer, forhindre ødelæggelse af beviser eller forhindre personer i at undvige.
2. Inden for en måned fra modtagelsen af denne underretning kan en stat informere domstolen om, at den er i færd med at efterforske eller har efterforsket sine statsborgere eller andre inden for dens jurisdiktion med hensyn til strafbare handlinger, som kan udgøre forbrydelser i henhold til artikel 5, og som vedrører de informationer, der er indeholdt i underretningen til staterne. På anmodning fra denne stat skal anklageren overdrage efterforskningen i relation til disse personer til staten, medmindre forundersøgelseskammeret på anklagerens anmodning beslutter at give bemyndigelse til efterforskning.
3. Anklageren skal kunne revidere beslutningen om at overdrage efterforskningen til en stat 6 måneder efter datoen for overdragelsen eller til enhver tid, når der foreligger væsentligt ændrede omstændigheder, der skyldes statens uvilje eller manglende evne til reelt at gennemføre efterforskningen.
4. Forundersøgelseskammerets afgørelse kan appelleres til appelkammeret af den pågældende stat eller anklageren i henhold til artikel 82. Appelbehandlingen vil kunne behandles hurtigt.
5. Såfremt anklageren har overdraget efterforskningen til en stat i henhold til stk. 2, kan anklageren anmode den pågældende stat om at blive holdt løbende underrettet om fremskridt i efterforskningen og eventuel efterfølgende retsforfølgning. Deltagerstaterne skal besvare sådanne anmodninger uden unødigt forsinkelse.

6. Indtil forundersøgelseskammerets afgørelse foreligger, eller til enhver tid, hvis anklageren har overdraget sin efterforskning i henhold til denne artikel, kan anklageren undtagelsesvist søge forundersøgelseskammerets bemyndigelse til at udføre nødvendige efterforskningsskridt med henblik på at bevare beviser, hvis der foreligger en særlig lejlighed til at indsamle vigtige beviser, eller hvis der er væsentlig risiko for, at sådanne beviser ikke efterfølgende vil forefindes.

7. En stat, der har gjort indsigelse mod forundersøgelseskammerets afgørelse i henhold til denne artikel, kan gøre indsigelse mod en sags antagelighed i henhold til artikel 19 under henvisning til, at yderligere væsentlige kendsgerninger eller en væsentlig ændring i omstændighederne foreligger.

Artikel 19

Indsigelser mod domstolens jurisdiktion eller antagelsen af en sag

1. Domstolen skal sikre sig, at den har jurisdiktion med hensyn til enhver sag, som indbringes for den. Domstolen kan af egen drift træffe beslutning om en sags antagelighed i henhold til artikel 17.

2. Indsigelser mod en sags antagelighed af de grunde, der er anført i artikel 17, eller indsigelser mod domstolens jurisdiktion kan fremsættes af:

(a) en anklaget eller en person, mod hvem der er udstedt en arrestordre eller en stævning i henhold til artikel 58,

(b) en stat, der har jurisdiktion med hensyn til en sag med henvisning til, at den er i færd med at efterforske eller retsforfølge sagen eller har efterforsket eller retsfulgt denne, eller

(c) en stat, fra hvilken accept af jurisdiktion er påkrævet i henhold til artikel 12.

3. Anklageren kan anmode om, at domstolen træffer afgørelse med hensyn til et spørgsmål om jurisdiktion eller antagelighed. I sager, der angår jurisdiktion eller antagelighed, kan de, der har henvist en situation til domstolen i henhold til artikel 13, samt ofre også fremkomme med bemærkninger til domstolen.

4. Personer eller stater, som nævnt i stk. 2, kan kun gøre indsigelse mod en sags antagelighed eller domstolens jurisdiktion én gang. Indsigelsen skal fremsættes forud for eller

ved påbegyndelsen af domsforhandlingen. Domstolen kan i undtagelsestilfælde give tilladelse til, at en indsigelse fremsættes mere end en gang eller senere end påbegyndelsen af domsforhandlingen. Indsigelser mod en sags antagelighed ved påbegyndelsen af domsforhandlingen, eller efterfølgende med domstolens tilladelse, kan kun ske på grundlag af artikel 17, stk. 1 (c).

5. En stat, som nævnt i stk. 2 (b) og (c), skal fremsætte indsigelsen snarest muligt.

6. Forud for godkendelsen af en tiltale skal en indsigelse mod en sags antagelighed eller domstolens jurisdiktion indbringes for forundersøgelseskammeret. Efter godkendelsen af en tiltale skal en indsigelse indbringes for domskammeret. Afgørelser med hensyn til jurisdiktion eller antagelighed kan appelleres til appelkammeret i henhold til artikel 82.

7. Hvis en stat, som nævnt i stk. 2 (b) eller (c), gør indsigelse, skal anklageren suspendere efterforskningen, indtil domstolen træffer afgørelse i henhold til artikel 17.

8. Indtil domstolens afgørelse foreligger, kan anklageren søge bemyndigelse fra domstolen til:

(a) at udføre nødvendige efterforskningskridt af den i artikel 18, stk. 6, nævnte art,

(b) at indhente en udtalelse eller et vidneudsagn fra et vidne eller afslutte indsamling og undersøgelse af beviser, der var blevet påbegyndt forud for fremsættelsen af indsigelsen, og

(c) i samarbejde med de pågældende stater at forhindre personer i at undvige, med hensyn til hvilke anklageren allerede har anmodet om en anholdelsesbeslutning i henhold til artikel 58.

9. Fremsættelse af en indsigelse skal ikke påvirke gyldigheden af handlinger udført af anklageren eller en ordre eller anholdelsesbeslutning udstedt af domstolen forud for indsigelsens fremsættelse.

10. Hvis domstolen har truffet afgørelse om, at en sag ikke er antagelig i henhold til artikel 17, kan anklageren anmode om fornyet prøvelse af afgørelsen, hvis han eller hun finder det fuldt godtgjort, at der foreligger nye kendsgerninger, som fører til bortfald af det grundlag, på hvilket sagen tidligere er fundet uantagelig i henhold til artikel 17.

11. Hvis anklageren under hensyntagen til de forhold, der er nævnt i artikel 17, overdrager efterforskningen, kan anklageren anmode den pågældende stat om at stille oplysninger om sagens behandling til rådighed for anklageren. På statens anmodning skal de pågældende oplysninger behandles fortroligt. Hvis anklageren derefter beslutter at fortsætte sin efterforskning, skal han eller hun underrette den stat, som har fået overdraget efterforskningen.

Artikel 20

Negativ retskraft (ne bis in idem)

1. Medmindre andet er fastsat i denne statut, kan ingen person stilles for domstolen med hensyn til strafbare forhold, for hvilke personen er blevet dømt eller frifundet ved domstolen.
2. Ingen person kan stilles for en anden domstol for en forbrydelse nævnt i artikel 5, for hvilken den pågældende person allerede er blevet dømt eller frifundet af domstolen.
3. Ingen person, der har været stillet for en anden domstol for forhold, der også er omfattet af artikel 6, 7 eller 8, kan retsforfølges ved domstolen for de samme forhold, medmindre sagen ved den anden domstol:

(a) har haft til formål at beskytte den anklagede mod strafansvar for forbrydelser inden for domstolens jurisdiktion, eller

(b) i øvrigt ikke har været ført uafhængigt eller upartisk i henhold til folkerettens principper om retssikkerhed og har været ført på en måde, der efter omstændighederne var uforenelig med en hensigt til at retsforfølge den pågældende person.

Artikel 21

Retskilder

1. Domstolen skal anvende:

(a) primært denne statut, de vejledende beskrivelser af gerningsindhold og procesreglementet,

(b) sekundært, og i passende omfang, anvendelige traktater og folkerettens principper og regler, herunder de gældende principper for humanitær folkeret,

(c) og, i mangel heraf, almindelige retsprincipper udledt af domstolen fra national lovgivning i verdens retssystemer, herunder i passende omfang national lovgivning i stater, der normalt ville udøve jurisdiktion med hensyn til forbrydelsen, forudsat at disse principper ikke er uforenelige med denne statut og med folkeretten og internationalt anerkendte normer og standarder.

2. Domstolen kan anvende folkerettens principper og regler, som fortolket i dens tidligere afgørelser.

3. Anvendelsen og fortolkningen af retskilder i henhold til denne artikel skal være forenelig med internationalt anerkendte menneskerettigheder, uden negativ forskelsbehandling på grund af køn, som defineret i art. 7, stk. 3, alder, race, hudfarve, sprog, religion eller tro, politisk eller anden anskuelse, national, etnisk eller social oprindelse, formue, fødsel eller anden status.

KAPITEL 3.

ALMINDELIGE STRAFFERETLIGE PRINCIPPER

Artikel 22

Ingen forbrydelse uden lov (*nullum crimen sine lege*)

1. Ingen person kan ifalde strafansvar i henhold til denne statut, medmindre den pågældende adfærd på det tidspunkt, hvor den finder sted, udgør en forbrydelse under domstolens jurisdiktion.

2. Definitionen på en forbrydelse skal fortolkes strikte og skal ikke udvides ved analog anvendelse. I tilfælde af uklarhed skal definitionen fortolkes til gunst for den person, der er genstand for efterforskning, retsforfølgning eller domfældelse.

3. Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for, at en adfærd kan betegnes som en forbrydelse efter folkeretten uafhængigt af denne statut.

Artikel 23

Ingen straf uden lov (*nulla poena sine lege*)

En person, der er domfældt af domstolen, kan kun idømmes straf i overensstemmelse med denne statut.

Artikel 24

Ikke tilbagevirkende kraft (ratione personae)

1. Ingen person kan ifalde strafansvar i henhold til denne statut for forhold begået forud for denne statuts ikrafttræden.
2. Såfremt de retsregler, der finder anvendelse i en konkret sag, bliver ændret forud for den endelige dom, anvendes de retsregler, der er mest gunstige for den person, der er genstand for efterforskning, retsforfølgning eller domfældelse.

Artikel 25

Individuelt strafansvar

1. Domstolen har jurisdiktion med hensyn til fysiske personer i medfør af denne statut.
2. En person, der begår en forbrydelse under domstolens jurisdiktion, skal være individuelt ansvarlig og kan straffes i overensstemmelse med denne statut.
3. I henhold til denne statut skal en person være strafferetligt ansvarlig og kan straffes for en forbrydelse under domstolens jurisdiktion, såfremt denne person:
  - (a) begår forbrydelsen individuelt, sammen med eller gennem en anden person, uanset om denne anden person er strafferetligt ansvarlig,
  - (b) beordrer, tilskynder til eller foranlediger en forbrydelse, som faktisk finder sted eller forsøges,
  - (c) hjælper, medvirker eller på anden måde bistår ved forbrydelsen eller forsøg herpå, herunder tilvejebringer midlerne hertil, med henblik på at fremme begåelsen af en sådan forbrydelse,
  - (d) på enhver anden måde bidrager til en forbrydelse, eller forsøg herpå, der begås af en gruppe af personer, der handler med et fælles formål. Et sådant bidrag skal være forsætligt og skal enten
    - (i) udføres med det formål at fremme gruppens strafbare aktivitet eller formål, hvor sådan aktivitet eller formål involverer en forbrydelse under domstolens jurisdiktion, eller

(ii) udføres med viden om gruppens hensigt til at begå forbrydelsen,

(e) med hensyn til folkedrab, direkte og offentligt tilskynder andre til at begå denne forbrydelse,

(f) forsøger at begå en sådan forbrydelse ved at træffe foranstaltninger, der iværksætter dens udførelse i form af et væsentligt skridt, dog uden at forbrydelsen finder sted på grund af omstændigheder, der er uafhængige af personens hensigt. En person, der opgiver bestræbelserne på at begå forbrydelsen eller på anden måde forhindrer dens fuldbyrdelse, skal dog ikke være strafferetligt ansvarlig i henhold til denne statut for forsøget på at begå forbrydelsen, hvis personen fuldstændigt og frivilligt opgav det kriminelle forsæt.

4. Ingen bestemmelse i denne statut vedrørende individuelt strafansvar skal have indvirkning på staters ansvar i henhold til folkeretten.

Artikel 26

Udelukkelse af jurisdiktion med hensyn til personer under 18 år

Domstolen har ikke jurisdiktion med hensyn til personer, som var under 18 år på det tidspunkt, hvor en forbrydelse påstås begået.

Artikel 27

Manglende betydning af officiel stilling eller hverv

1. Denne statut finder lige anvendelse på alle personer uden forskel baseret på officiel stilling eller hverv. Navnlig skal en officiel stilling eller hverv som stats- eller regeringschef, regerings- eller parlamentsmedlem, valgt repræsentant eller regeringsembudsmand i intet tilfælde fritage en person for strafansvar i henhold til denne statut eller i sig selv kunne begrunde en strafnedsættelse.

2. Immuniteter eller særlige procedureregler, som måtte være knyttet til en persons officielle stilling eller hverv, uanset om det er i henhold til national ret eller folkeretten, skal ikke udelukke domstolen fra at udøve jurisdiktion med hensyn til en sådan person.

Artikel 28

Ansvar for militære og andre overordnede

Ud over andet grundlag for strafansvar for forbrydelser under domstolens jurisdiktion i henhold til denne statut gælder følgende:

(a) en militær overordnet eller en person, der faktisk handler som en militær overordnet, skal være strafferetligt ansvarlig for forbrydelser under domstolens jurisdiktion, der begås af styrker under hans eller hendes effektive kommando og kontrol eller effektive myndighed og kontrol, alt efter omstændighederne, som resultat af, at han eller hun har undladt at udøve behørig kontrol over sådanne styrker, såfremt

(i) den militære overordnede eller personen vidste eller på grund af omstændighederne på det pågældende tidspunkt burde have vidst, at styrkerne var i færd med eller skulle til at begå sådanne forbrydelser, og

(ii) den militære overordnede eller personen undlod at træffe alle nødvendige og rimelige foranstaltninger, som stod i hans eller hendes magt, for at forhindre eller afværge begåelsen af sådanne forbrydelser eller at forelægge sagen for de kompetente myndigheder til efterforskning og retsforfølgning.

(b) Med hensyn til forhold mellem overordnede og underordnede, der ikke er beskrevet i litra (a), skal en overordnet være strafferetligt ansvarlig for forbrydelser inden for domstolens jurisdiktion, der begås af underordnede under hans eller hendes effektive myndighed og kontrol som resultat af, at han eller hun har undladt at udøve behørig kontrol over sådanne underordnede, såfremt

(i) den overordnede enten vidste eller bevidst så bort fra oplysninger, som klart tydede på, at de underordnede var i færd med eller skulle til at begå sådanne forbrydelser,

(ii) forbrydelsen vedrørte aktiviteter, der var omfattet af den overordnedes effektive ansvar og kontrol, og

(iii) den overordnede undlod at træffe alle nødvendige og rimelige foranstaltninger, som stod i hans eller hendes magt, for at forhindre eller afværge begåelsen af sådanne forbrydelser eller at forelægge

sagen for de kompetente myndigheder til efterforskning og retsforfølgning.

Artikel 29

Ikkeanvendelse af forældelsesbestemmelser

Forbrydelser, som henhører under domstolens jurisdiktion, forældes ikke.

Artikel 30

Tilregnelser

1. Medmindre andet er bestemt, er en person kun strafferetligt ansvarlig og kan kun straffes for en forbrydelse under domstolens jurisdiktion, såfremt den med hensyn til de nødvendige elementer er begået med vilje og viden.

2. Efter denne artikel har en person vilje, såfremt personen:

(a) med hensyn til adfærd har til hensigt at indlade sig på den pågældende adfærd,

(b) med hensyn til en følge har til hensigt at forårsage den pågældende følge eller er klar over, at denne vil indtræffe som led i et normalt hændelsesforløb.

3. Efter denne artikel skal viden forstås som bevidsthed om, at en omstændighed består, eller at en følge vil indtræffe som led i et normalt hændelsesforløb. »Vide« og »med viden« skal fortolkes i overensstemmelse hermed.

Artikel 31

Straffrihedsgrunde

1. Ud over andre straffrihedsgrunde nævnt i denne statut er en person ikke strafferetligt ansvarlig, såfremt på gerningstidspunktet:

(a) personen lider af en psykisk sygdom eller defekt, der ødelægger den pågældende persons evne til at forstå ulovligheden eller karakteren af hans eller hendes adfærd eller evnen til at kontrollere, at hans eller hendes opførsel er retmæssig,

(b) personen er i en beruset tilstand, der ødelægger den pågældende persons evne til at forstå ulovligheden eller karakteren af hans eller hendes adfærd eller evnen til

at kontrollere, at hans eller hendes opførsel er retmæssig, medmindre personen frivilligt er blevet beruset under sådanne omstændigheder, at den pågældende vidste eller så bort fra risikoen for, at han eller hun som følge af beruselsen sandsynligvis ville indlade sig på adfærd, der udgør en forbrydelse under domstolens jurisdiktion,

(c) personen handler i rimeligt forsvar af sig selv eller en anden person eller, i tilfælde af krigsforbrydelser, ejendom, der er væsentlig for den pågældendes eller en anden persons overlevelse, eller ejendom, der er væsentlig for udførelsen af en militær mission, mod en forestående og ulovlig brug af magt på en måde, der står i rimeligt forhold til graden af den fare, der truer den pågældende selv, en anden person eller beskyttet ejendom. Det forhold, at personen var involveret i en forsvarsoperation udført af styrker, udgør ikke i sig selv en grund til at udelukke strafansvar i henhold til denne bestemmelse,

(d) den adfærd, der påstås at udgøre en forbrydelse under domstolens jurisdiktion, er blevet forårsaget af tvang som følge af en trussel om forestående død eller om fortsat eller forestående alvorlig legemsskade på den pågældende person eller en anden person, og denne person handler af nødvendighed og på rimelig måde for at undgå truslen, forudsat at personen ikke har til hensigt at forårsage større skade end den skade, som den pågældende har søgt at undgå. En sådan trussel kan enten:

(i) fremsættes af andre personer, eller

(ii) udgøres af andre omstændigheder uden for denne persons kontrol.

2. Domstolen skal afgøre, hvorvidt de straffrihedsgrunde, der er nævnt i denne statut, finder anvendelse i den enkelte sag.

3. Under domsforhandlingen kan domstolen tage anden straffrihedsgrund i betragtning end dem, der er nævnt i stk. 1, såfremt en sådan grund kan udledes af de retskilder, der er fastlagt i artikel 21. Procedurene for vurderingen af en sådan grund skal fastlægges i procesreglementet.

Artikel 32

Faktisk vildfarelse eller retsvildfarelse

1. En faktisk vildfarelse begrundet kun fritagelse for strafansvar, såfremt den udelukker den tilregnelser, som forbrydelsen kræver.
2. En retsvildfarelse med hensyn til, hvorvidt en særlig adfærd udgør en forbrydelse inden for domstolens jurisdiktion, begrundet ikke fritagelse fra strafansvar. En retsvildfarelse kan imidlertid begrundet fritagelse for strafansvar, hvis den udelukker den tilregnelser, som forbrydelsen kræver, eller i det omfang, det følger af artikel 33.

Artikel 33

Ordre fra overordnede og bortfald af strafansvar

1. Det forhold, at en forbrydelse under domstolens jurisdiktion er begået af en person efter ordre fra en regering eller en overordnet, militær eller civil, fritager ikke den pågældende person for strafansvar, medmindre:

- (a) personen var under en retlig forpligtelse til at adlyde ordre fra den pågældende regering eller overordnede,
- (b) personen ikke vidste, at ordren var ulovlig, og
- (c) ordren ikke var åbenbart ulovlig.

2. Efter denne artikel skal ordre om at begå folkedrab eller forbrydelser imod menneskeheden anses for åbenbart ulovlige.

KAPITEL 4.

DOMSTOLENS SAMMENSÆTNING OG ADMINISTRATION

Artikel 34

Domstolens organer

Domstolen er sammensat af følgende organer:

- (a) præsidentskabet,
- (b) en appelafdeling, en domsafdeling og en forundersøgelsesafdeling,
- (c) anklagerens kontor,

(d) justitskontoret.

Artikel 35

Dommernes tjeneste

1. Alle dommere vælges som medlemmer af domstolen på fuld tid og skal være til rådighed på dette grundlag fra begyndelsen af deres embedsperiode.
2. De dommere, der udgør præsidentskabet, skal gøre tjeneste på fuld tid fra det tidspunkt, hvor de er valgt.
3. På grundlag af domstolens arbejdsmængde og i samråd med dens medlemmer kan præsidentskabet træffe konkret beslutning om i hvilket omfang, der er behov for, at de øvrige dommere gør tjeneste på fuld tid. Enhver sådan ordning skal ikke foregribe bestemmelserne i artikel 40.
4. De finansielle ordninger for dommere, der ikke gør tjeneste på fuld tid, fastlægges i overensstemmelse med artikel 49.

Artikel 36

Kvalifikationskrav, indstilling og valg af dommere

1. Med forbehold af stk. 2 består domstolen af 18 dommere.
  2. (a) Præsidentskabet kan på domstolens vegne foreslå en forøgelse af det i stk. 1 fastsatte antal dommere med begrundelse for, hvorfor dette anses for nødvendigt og hensigtsmæssigt. Justitssekretæren skal uden ophold rundsende ethvert sådant forslag til alle deltagerstater.
    - (b) Ethvert sådant forslag skal derefter behandles på et møde i forsamlingen af deltagerstater, der skal indkaldes i henhold til artikel 112. Forslaget skal anses for vedtaget, hvis det på mødet godkendes af to tredjedele af medlemmerne af forsamlingen af deltagerstater, og forslaget træder i kraft på det tidspunkt, som måtte blive besluttet af forsamlingen af deltagerstater.
      - (c) (i) Når et forslag om forøgelse af antallet af dommere er vedtaget i henhold til stk. 2 (b), skal de yderligere dommere vælges på

forsamlingen af deltagerstaters næste samling i henhold til stk. 3-8, og artikel 37, stk. 2.

(ii) Når et forslag om forøgelse af antallet af dommere er vedtaget og gennemført ifølge stk. 2 (b) og (c) (i), skal præsidentskabet have mulighed for når som helst derefter, hvis det er begrundet i domstolens arbejdsbyrde, at foreslå en nedsættelse af antallet af dommere, forudsat at antallet af dommere ikke nedsættes til under det i stk. 1 fastsatte. Forslaget skal behandles i overensstemmelse med proceduren, som fastlagt i stk. 2 (a) og (b). Såfremt forslaget vedtages, skal antallet af dommere nedsættes gradvist, efterhånden som de tjenstgørende dommers embedsperiode udløber, indtil det nødvendige antal er nået.

3. (a) Dommerne skal vælges blandt personer, der nyder høj moralsk anseelse, upartiskhed og hæderlighed, og opfylder de betingelser, der i deres eget land kræves for at beklæde de højeste dommerembeder.

(b) Samtlige kandidater til dommerembedet skal:

(i) have anerkendt kompetence inden for strafferet og -retspleje, og skal have den nødvendige relevante erfaring i straffesager, enten som dommer, anklager, advokat eller andet lignende hverv, eller

(ii) have anerkendt kompetence på relevante områder inden for folkeretten, såsom humanitær folkeret og menneskerettigheder, og bred erfaring fra et professionelt juridisk hverv, som er af relevans for arbejdet som dommer ved domstolen.

(c) Samtlige kandidater til dommerembedet skal have et indgående kendskab til og beherske flydende mindst ét af domstolens arbejdssprog.

4. (a) Indstilling af kandidater til dommerembedet kan foretages af enhver af statuttens deltagerstater og skal foregå enten:

(i) i henhold til den procedure, der gælder for indstilling af kandidater til de højeste dommerembeder i hjemlandet, eller

(ii) i henhold til den procedure, der er fastlagt for indstilling af kandidater til Den Internationale Domstol i denne domstols statut.

Indstillinger skal ledsages af en tilstrækkeligt detaljeret erklæring, der angiver, hvorledes den pågældende kandidat opfylder betingelserne nævnt i stk. 3.

(b) Hver deltagerstat kan til et bestemt dommerembede indstille én kandidat, der ikke nødvendigvis behøver at være statsborger i forslagsstaten, men som i alle tilfælde skal være statsborger i en deltagerstat.

(c) Forsamlingen af deltagerstater kan, hvis den skønner det hensigtsmæssigt, beslutte at nedsætte en rådgivende komité vedrørende kandidatindstillinger. I givet fald skal komiteens sammensætning og mandat fastlægges af forsamlingen af deltagerstater.

5. Ved valg skal der foreligge to kandidatlister: liste A, med navnene på kandidater med de kvalifikationer, der er fastsat i stk. 3 (b) (i), og liste B, med navnene på kandidater med de kvalifikationer, der er fastsat i stk. 3 (b) (ii). En kandidat med tilstrækkelige kvalifikationer til at blive optaget på begge lister kan vælge, hvilken liste han eller hun ønsker at blive optaget på. Ved det første valg til domstolen skal mindst 9 dommere vælges fra liste A og mindst 5 dommere fra liste B. Efterfølgende valg skal organiseres således, at et tilsvarende forhold mellem dommere fra de to lister bibeholdes.

6. (a) Dommerne skal vælges ved hemmelig afstemning på et møde i forsamlingen af deltagerstater, der indkaldes til dette formål i henhold til artikel 112. Med forbehold af stk. 7 anses de 18 kandidater for valgt til domstolen, der opnår det højeste antal stemmer og to tredjedeles flertal blandt de deltagerstater, der er til stede og afgiver stemme.

(b) Vælges der ikke et tilstrækkeligt antal dommere ved den første afstemning, skal der afholdes efterfølgende afstemninger i henhold til de procedurer, der er fastlagt i stk. 6 (a), indtil de resterende embeder er blevet beklædt.

7. Ingen af dommerne må være statsborgere i samme stat. En person, der med henblik på medlemskab af domstolen kan anses for statsborger i mere end én stat, skal anses for statsborger i den stat, hvor den pågældende person normalt udøver sine borgerlige og politiske rettigheder.

8. (a) Ved udvælgelsen af dommere til domstolen skal deltagerstaterne tage hensyn til behovet for:

(i) at de vigtigste retssystemer i verden er repræsenteret,

(ii) ligelig geografisk repræsentation, og

(iii) rimelig repræsentation af kvindelige og mandlige dommere.

(b) Deltagerstaterne skal ligeledes tage hensyn til behovet for, at der vælges dommere med juridisk ekspertise på særlige områder, herunder, men ikke begrænset til, vold mod kvinder eller børn.

9. (a) Med forbehold af stk. 9 (b) skal dommere vælges for en periode af 9 år og, med forbehold af stk. 9 (c) og artikel 37, stk. 2, skal de ikke kunne genvælges.

(b) Ved det første valg skal en tredjedel af de valgte dommere ved lodtrækning udpeges for en periode af 3 år, en tredjedel ved lodtrækning udpeges for en periode af 6 år, mens de resterende dommere skal beklæde embedet for en periode af 9 år.

(c) En dommer, der udpeges til at beklæde embedet for en periode af 3 år efter stk. 9 (b), kan genvælges for en fuld embedsperiode.

10. Uanset stk. 9 skal en dommer, der udpeges til et domskammer eller et appelkammer i henhold til artikel 39, fortsætte i embedet med henblik på at afslutte en allerede påbegyndt domsforhandling eller appel ved det pågældende kammer.

Artikel 37

Ledige embeder

1. Såfremt et embede bliver ledigt, skal der afholdes valg i henhold til artikel 36 for at udfylde det ledige embede.

2. En dommer, der vælges til at udfylde et ledigt embede, skal gøre tjeneste i den resterende del af forgængerens embedsperiode og kan, hvis perioden er på 3 år eller derunder, genvælges for en fuld embedsperiode i henhold til artikel 36.

Artikel 38

Præsidentskabet

1. Præsidenten og 1. og 2. vicepræsident skal vælges ved absolut flertal blandt dommerne. De skal hver gøre tjeneste i en periode på 3 år eller indtil udløbet af deres respektive embedsperiode som dommer, alt efter hvilken periode der udløber først. De kan genvælges én gang.

2. 1.vicepræsident skal fungere i præsidentens sted, hvis præsidenten er forhindret eller er inhabil. 2. vicepræsident skal fungere i præsidentens sted, hvis både præsidenten og 1. vicepræsident er forhindret eller er inhabil.

3. Præsidenten udgør sammen med 1. og 2. vicepræsident præsidentskabet, som er ansvarligt for:

(a) administration af domstolen med undtagelse af anklagerens kontor, og

(b) andre funktioner, der er overdraget til præsidentskabet i henhold til denne statut.

4. I udøvelsen af sine opgaver i henhold til stk. 3 (a), skal præsidentskabet koordinere med anklageren og søge dennes indforståelse i alle anliggender af fælles interesse.

Artikel 39

Kamre

1. Snarest muligt efter at dommerne er valgt, skal domstolen organisere sig i afdelinger, som fastlagt i artikel 34 (b). Appelafdelingen skal være sammensat af præsidenten og fire andre dommere, domsafdelingen af mindst seks dommere og forundersøgelsesafdelingen af mindst seks dommere. Udpegelse af dommere til afdelinger skal ske på grundlag af karakteren af de funktioner, der skal udføres af hver afdeling, og de til domstolen valgte dommers kvalifikationer og erfaring, således at hver afdeling består af en passende kombination af ekspertise inden for strafferet og -retspleje og folkeret. Domsafdelingen og forundersøgelsesafdelingen skal hovedsageligt være sammensat af dommere med erfaring i straffesager.

2. (a) Domstolens judicielle funktioner skal i hver afdeling udføres af kamre,

(b) (i) appelkammeret skal udgøres af alle appelafdelingens dommere,

(ii) domskammerets funktioner skal udføres af tre dommere fra domsafdelingen,

(iii) forundersøgelseskammerets funktioner skal udføres af enten tre dommere fra forundersøgelsesafdelingen eller af en enkelt dommer fra den pågældende afdeling i henhold til denne statut og procesreglementet,

(c) intet i denne bestemmelse skal udelukke samtidig oprettelse af mere end et domskammer eller forundersøgelseskammer, hvis dette er påkrævet for at sikre en effektiv styring af domstolens arbejdsmængde.

3. (a) Dommere, der udpeges til domsafdelingen og forundersøgelsesafdelingen, skal gøre tjeneste i disse afdelinger i 3 år, og derefter indtil afslutningen af enhver sag, hvor forhandling allerede er påbegyndt i den pågældende afdeling,

(b) dommere, der udpeges til appelafdelingen, skal gøre tjeneste i denne afdeling i hele deres embedsperiode.

4. Dommere, der udpeges til appelafdelingen, skal kun gøre tjeneste i denne afdeling. Intet i denne artikel skal dog udelukke midlertidig tilknytning af dommere fra domsafdelingen til forundersøgelsesafdelingen eller omvendt, hvis præsidentskabet finder dette påkrævet af hensyn til en effektiv styring af domstolens arbejdsmængde, forudsat at en dommer, der har deltaget i forundersøgelsen af en sag, ikke under nogen omstændigheder kan sidde i det domskammer, der behandler den pågældende sag.

Artikel 40

Dommernes uafhængighed

1. Dommerne skal være uafhængige i udførelsen af deres funktioner.
2. Dommerne må ikke deltage i nogen aktivitet, som må formodes at kunne gribe ind i deres funktioner som dommere eller påvirke tilliden til deres uafhængighed.
3. Dommere, der gør tjeneste på fuld tid ved domstolen, må ikke udøve anden beskæftigelse af professionel karakter.

4. Ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af stk. 2 og 3 skal afgøres af dommerne ved absolut flertal. Såfremt et sådant spørgsmål vedrører en enkelt dommer, må denne dommer ikke deltage i afgørelsen.

Artikel 41

Dommeres fritagelse og inhabilitet

1. Efter anmodning fra en dommer kan præsidentskabet i henhold til procesreglementet fritage denne dommer fra udøvelsen af en funktion i henhold til denne statut.

2. (a) En dommer må ikke deltage i nogen sag, såfremt der foreligger grundlag for med rimelighed at rejse tvivl om hans eller hendes upartiskhed. En dommer skal vige sit sæde i en sag i henhold til denne bestemmelse, blandt andet såfremt denne dommer tidligere i nogen egenskab har været involveret i den pågældende sag ved domstolen eller i en dertil knyttet straffesag på nationalt niveau, der involverer den person, der er genstand for efterforskning eller retsforfølgning. En dommer skal ligeledes vige sit sæde af sådanne andre grunde, som fastlægges i procesreglementet.

(b) Anklageren eller den person, der er genstand for efterforskning og retsforfølgning, kan fremsætte anmodning om, at en dommer viger sit sæde i henhold til denne bestemmelse.

(c) Ethvert spørgsmål om en dommers inhabilitet skal afgøres af dommerne ved absolut flertal. Den dommer, mod hvem der er gjort indsigelse, skal være berettiget til at fremkomme med bemærkninger til sagen, men må ikke deltage i afgørelsen.

Artikel 42

Anklagerens kontor

1. Anklagerens kontor skal fungere uafhængigt som et særskilt organ ved domstolen. Det skal være ansvarligt for at modtage henvisninger og alle underbyggede oplysninger om forbrydelser under domstolens jurisdiktion, for at undersøge dem og for at gennemføre efterforskning og retsforfølgning ved domstolen. Kontorets medlemmer må hverken søge eller handle efter instruktion fra nogen udenforstående kilde.

2. Kontoret ledes af anklageren. Anklageren skal have fuld myndighed over kontorets ledelse og administration, herunder personalet, faciliteter og andre ressourcer. Anklageren skal bistås af én eller flere viceanklagere, der skal være berettigede til at udføre enhver handling, som påhviler anklageren i henhold til denne statut. Anklageren og viceanklagerne må ikke have samme statsborgerskab. De skal gøre tjeneste på fuld tid.

3. Anklageren og viceanklagerne skal være personer af høj moralsk anseelse og være i besiddelse af høj kompetence samt omfattende praktisk erfaring i retsforfølgning eller domsforhandling i straffesager. De skal have et indgående kendskab til og beherske flydende mindst ét af domstolens arbejdssprog.

4. Anklageren skal vælges ved hemmelig afstemning af medlemmerne af forsamlingen af deltagerstater ved absolut flertal. Viceanklagerne skal vælges på samme måde fra en liste over kandidater, der fremlægges af anklageren. Anklageren skal indstille tre kandidater til hver stilling som viceanklager til besættelse. Medmindre der træffes beslutning om en kortere embedsperiode på valgtidspunktet, skal anklageren og viceanklagerne beklæde deres embeder for en periode af 9 år og skal ikke kunne genvælges.

5. Hverken anklageren eller en viceanklager må deltage i nogen aktivitet, som må formodes at kunne gribe ind i deres funktioner som anklager eller påvirke tilliden til deres uafhængighed. De må ikke udøve anden beskæftigelse af professionel karakter.

6. Efter anmodning fra anklageren eller en viceanklager kan præsidentskabet fritage den pågældende for tjeneste i en konkret sag.

7. Hverken anklageren eller en viceanklager må deltage i nogen sag, såfremt der foreligger grundlag for med rimelighed at rejse tvivl om hans eller hendes upartiskhed. De skal vige deres sæde i en sag i henhold til denne bestemmelse, blandt andet såfremt de tidligere i nogen egenskab har været involveret i den pågældende sag ved domstolen eller i en dertil knyttet straffesag på nationalt niveau, der involverer den person, der er genstand for efterforskning eller retsforfølgning.

8. Ethvert spørgsmål om anklagerens eller en viceanklagers inhabilitet skal afgøres af appelkammeret.

(a) Den person, der er genstand for efterforskning eller retsforfølgning, kan til enhver tid fremsætte anmodning om, at anklageren eller en viceanklager viger sit sæde af de i denne artikel nævnte grunde.

(b) Anklageren eller viceanklageren, alt efter omstændighederne, skal være berettiget til at fremkomme med bemærkninger til sagen.

9. Anklageren skal udpege rådgivere med juridisk ekspertise i særlige emner, herunder, men ikke begrænset til, seksuelle overgreb, kønsbestemt vold og vold mod børn.

Artikel 43

Justitskontoret

1. Justitskontoret skal være ansvarligt for de ikke-judicielle aspekter af administrationen og betjeningen af domstolen uden at foregribe anklagerens funktioner og beføjelser i henhold til artikel 42.

2. Justitskontoret skal ledes af justitssekretæren, der skal være domstolens øverste administrative embedsmand. Justitssekretæren skal ved udøvelsen af sine funktioner være underlagt domstolens præsident.

3. Justitssekretæren og vicejustitssekretæren skal være personer af høj moralsk anseelse og være i besiddelse af høj kompetence samt have et indgående kendskab til og beherske flydende mindst ét af domstolens arbejdssprog.

4. Dommerne skal ved hemmelig afstemning vælge justitssekretæren ved absolut flertal under hensyntagen til en indstilling fra forsamlingen af deltagerstater. Efter behov og efter indstilling fra justitssekretæren skal dommerne vælge en vicejustitssekretær på samme måde.

5. Justitssekretæren skal beklæde embedet for en periode af 5 år, skal kunne genvælges én gang, og skal gøre tjeneste på fuld tid. Vicejustitssekretæren skal beklæde sit embede for en periode af 5 år eller sådan kortere periode, som dommerne måtte beslutte med absolut flertal, og kan vælges således, at vicejustitssekretæren skal kunne gøre tjeneste efter behov.

6. Justitssekretæren skal nedsætte en enhed for ofre og vidner under justitskontoret. Denne enhed skal i samråd med anklagerens kontor tilvejebringe beskyttelsesforanstaltninger og sikkerhedsarrangementer, rådgivning og anden passende bistand til vidner, ofre, som møder for domstolen, og andre, som er i fare på grund af afgivne vidneforklaringer. Enheden skal omfatte personale med ekspertise i traumer, herunder traumer, der hidrører fra seksuelle overgreb.

Artikel 44

Personale

1. Anklageren og justitssekretæren skal udpege det nødvendige kvalificerede personale til deres respektive kontorer. For anklagerens vedkommende skal dette omfatte udpegelse af efterforskere.
2. Ved ansættelsen af personale skal anklageren og justitssekretæren sikre den højeste standard med hensyn til effektivitet, kompetence og hæderlighed, og skal med de fornødne tilpasninger tage hensyn til de kriterier, der er fastlagt i artikel 36, stk. 8.
3. Med præsidentskabets og anklagerens samtykke skal justitssekretæren fremlægge forslag til et personaleregulativ, som skal omfatte vilkår og betingelser, under hvilke domstolens personale skal udpeges, aflønnes og afskediges. Personaleregulativet skal godkendes af forsamlingen af deltagerstater.
4. Domstolen kan i undtagelsestilfælde benytte ekspertise fra personale stillet vederlagsfrit til rådighed af deltagerstater, mellemstatslige eller ikke-statslige organisationer til at bistå domstolens organer i arbejdet. Anklageren kan acceptere sådanne tilbud på vegne af anklagerens kontor. Personale stillet vederlagsfrit til rådighed skal ansættes i overensstemmelse med retningslinier, der fastlægges af forsamlingen af deltagerstater.

Artikel 45

Højtidelig erklæring

Før tiltrædelse af deres respektive embeder i henhold til denne statut skal dommerne, anklageren, viceanklagerne, justitssekretæren og vicejustitssekretæren hver aflægge en højtidelig erklæring for åbne døre om, at de vil udøve deres funktioner upartisk og samvittighedsfuldt.

Artikel 46

Afsættelse fra embede

1. En dommer, anklageren, en viceanklager, justitssekretæren eller vicejustitssekretæren skal afsættes fra embedet, hvis der træffes afgørelse herom i henhold til stk. 2, i tilfælde hvor denne person:

(a) findes at have begået en alvorlig tjenesteforseelse eller alvorlig overtrædelse af hans eller hendes forpligtelser i henhold til statuten, som fastsat i procesreglementet, eller

(b) er ude af stand til at udøve de funktioner, som statuten gør påkrævet.

2. En afgørelse om afsættelse af en dommer, anklageren eller en viceanklager fra embedet i henhold til stk. 1 skal træffes af forsamlingen af deltagerstater ved hemmelig afstemning:

b. med hensyn til en dommer af deltagerstaterne med to tredjedeles flertal efter en indstilling, der er vedtaget af de øvrige dommere med to tredjedeles flertal,

(b) med hensyn til anklageren af deltagerstaterne med absolut flertal,

(c) med hensyn til en viceanklager af deltagerstaterne med absolut flertal efter indstilling fra anklageren.

3. Afgørelse om afsættelse af justitssekretæren eller vicejustitssekretæren skal træffes af dommerne ved absolut flertal.

4. Såfremt der i henhold til denne artikel gøres indsigelse mod en dommers, anklagers, viceanklagers, justitssekretærs eller vicejustitssekretærs optræden eller evne til at udøve de funktioner, som statuten gør påkrævet, skal den pågældende gives fuld mulighed for at fremlægge og modtage beviser og for at fremlægge sine synspunkter i henhold til procesreglementet. Den pågældende må i øvrigt ikke deltage i behandlingen af sagen.

Artikel 47

Disciplinære skridt

Disciplinære skridt skal i henhold til procesreglementet kunne anvendes over for en dommer, anklager, viceanklager, justitssekretær eller vicejustitssekretær, der har begået en tjenesteforseelse af mindre alvorlig karakter end fastsat i artikel 46, stk. 1.

Artikel 48

Privilegier og immuniteter

1. På enhver deltagerstats territorium skal domstolen nyde sådanne privilegier og immuniteter, som er nødvendige til opfyldelsen af dens formål.

2. Dommerne, anklageren, viceanklagerne og justitssekretæren skal under udøvelsen af deres hverv for domstolen nyde samme privilegier og immuniteter, som tilstås chefer for diplomatiske repræsentationer, og skal, efter udløbet af deres embedsperiode, fortsat tilstås immunitet mod retsforfølgning af enhver art med hensyn til skrift, tale og andre handlinger, som de har udført i deres officielle egenskab.

3. Vicejustitssekretæren, personalet i anklagerens kontor og personalet i justitskontoret skal nyde sådanne privilegier, immuniteter og faciliteter, som er nødvendige for udførelsen af deres funktioner i henhold til domstolens aftale om privilegier og immuniteter.

4. Advokater, sagkyndige, vidner eller andre personer, hvis tilstedeværelse ved domstolen er påkrævet, skal tilstås den behandling, som er nødvendig for domstolens effektive funktion i henhold til domstolens aftale om privilegier og immuniteter.

5. Afkald på privilegier og immuniteter, der tilkommer:

- (a) en dommer eller anklageren, kan gives af dommerne ved absolut flertal,
- (b) justitssekretæren, kan gives af præsidentskabet,
- (c) viceanklagerne og personalet i anklagerens kontor, kan gives af anklageren,
- (d) vicejustitssekretæren og justitskontorets personale, kan gives af justitssekretæren.

Artikel 49

Løn, vederlag og udgifter

Forsamlingen af deltagerstater træffer beslutning om dommernes, anklagerens, viceanklagerens, justitssekretærens og vicejustitssekretærens løn, vederlag og dækning af udgifter. Løn og vederlag kan ikke nedsættes i de pågældendes embedsperiode.

Artikel 50

Officielle sprog og arbejdsprog

1. Domstolens officielle sprog skal være arabisk, kinesisk, engelsk, fransk, russisk og spansk. Domstolens domme og andre afgørelser, der tager stilling til grundlæggende spørgsmål ved domstolen, skal offentliggøres på de officielle sprog. Præsidentskabet skal i

overensstemmelse med de kriterier, der er fastlagt i procesreglementet, beslutte hvilke afgørelser, der må anses for at tage stilling til grundlæggende spørgsmål i denne artikels forstand.

2. Domstolens arbejdssprog skal være engelsk og fransk. De tilfælde, hvor andre officielle sprog kan benyttes som arbejdssprog, skal fastsættes i procesreglementet.

3. Efter anmodning fra en part i en sag eller en stat, der er berettiget til at intervenere i en sag, skal domstolen give tilladelse til, at den pågældende part eller stat kan benytte et andet sprog end engelsk eller fransk, forudsat domstolen anser en sådan tilladelse for tilstrækkeligt begrundet.

Artikel 51

Procesreglementet

1. Procesreglementet træder i kraft, når det er vedtaget af medlemmerne af forsamlingen af deltagerstater med to tredjedeles flertal.

2. Forslag til ændringer i procesreglementet kan fremsættes af:

(a) en deltagerstat,

(b) dommerne, ved absolut flertal, eller

(c) anklageren.

Ændringer skal træde i kraft, når de er vedtaget af medlemmerne af forsamlingen af deltagerstater med to tredjedeles flertal.

3. Efter vedtagelsen af procesreglementet kan dommerne i hastende sager, hvor reglementet ikke indeholder bestemmelse om en given situation for domstolen, med to tredjedeles flertal fastsætte midlertidige regler, der skal anvendes, indtil de vedtages, ændres eller forkastes på næste ordinære eller særlige samling i forsamlingen af deltagerstater.

4. Procesreglementet, ændringer dertil samt enhver midlertidig regel skal være i overensstemmelse med denne statut. Ændringer i procesreglementet samt midlertidige regler må ikke anvendes med tilbagevirkende kraft til skade for den person, der er genstand for efterforskning eller retsforfølgning, eller som er domfældt.

5. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem statuten og procesreglementet skal statuten have forrang.

Artikel 52

Domstolens regulativ

1. I overensstemmelse med denne statut og procesreglementet skal dommerne med absolut flertal vedtage et regulativ for domstolen, som skal gælde for dennes daglige virke.
2. Regulativet og eventuelle ændringer heri skal udarbejdes i samråd med anklageren og justitssekretæren.
3. Regulativet og ændringer heri skal træde i kraft ved vedtagelsen, medmindre dommerne træffer anden beslutning. Regulativet skal umiddelbart efter vedtagelsen rundsendes til deltagerstaterne til udtalelse. Regulativet skal forblive i kraft, såfremt der ikke er gjort indsigelse af et flertal af deltagerstaterne inden for 6 måneder.

KAPITEL 5.

EFTERFORSKNING OG RETSFORFØLGNING

Artikel 53

Iværksættelse af en efterforskning

1. Anklageren skal efter at have vurderet de oplysninger, der er stillet til rådighed for ham eller hende, iværksætte en efterforskning, medmindre han eller hun beslutter, at der ikke er et rimeligt grundlag for at forfølge sagen i henhold til denne statut. Ved afgørelsen af, om der skal iværksættes en efterforskning, skal anklageren vurdere følgende:

(a) om der på grundlag af de oplysninger, som anklageren har til sin rådighed, er et rimeligt grundlag for at formode, at en forbrydelse under domstolens jurisdiktion er blevet eller bliver begået,

(b) om sagen er eller ville være antagelig i medfør af artikel 17, og

(c) om der under hensyntagen til forbrydelsens grovhed og hensynet til ofrene ikke desto mindre er tungtvejende grunde til at formode, at en efterforskning ikke ville være i retfærdighedens interesse.

Hvis anklageren beslutter, at der ikke er rimeligt grundlag for at forfølge sagen, og hans eller hendes beslutning udelukkende hviler på stk. 1 (c), skal han eller hun underrette forundersøgelseskommissionen.

2. Hvis anklageren efter en efterforskning konkluderer, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at rejse tiltale, idet

(a) der ikke er tilstrækkelige retlige eller faktuelle grunde til at søge en kendelse eller stævning i henhold til artikel 58,

(b) sagen ikke er antagelig i henhold til artikel 17, eller

(c) tiltalerejsning ikke er i retfærdighedens interesse under hensyntagen til alle omstændighederne, herunder forbrydelsens grovhed, hensynet til ofrene samt den påståede gerningsmands alder eller sygdomssvækkelse og hans eller hendes rolle i den påståede forbrydelse,

skal anklageren underrette forundersøgelseskommissionen og den stat, der har henvist en sag i henhold til artikel 14, eller Sikkerhedsrådet i en sag i henhold til artikel 13 (b) om hans eller hendes konklusion og begrundelsen herfor.

3. (a) Efter anmodning fra den stat, der har henvist sagen i henhold til artikel 14, eller Sikkerhedsrådet i henhold til artikel 13 (b), kan forundersøgelseskommissionen prøve anklagerens beslutning om ikke at forfølge sagen i henhold til stk. 1 eller stk. 2 og kan anmode om, at anklageren tager sin beslutning op til fornyet overvejelse.

(b) Derudover kan forundersøgelseskommissionen af egen drift prøve anklagerens beslutning om ikke at forfølge sagen, hvis den udelukkende hviler på stk. 1 (c) eller stk. 2 (c). I så fald skal anklagerens beslutning kun have virkning, såfremt den godkendes af forundersøgelseskommissionen.

4. Anklageren kan på ethvert tidspunkt tage en beslutning vedrørende iværksættelse af efterforskning eller retsforfølgning op til fornyet overvejelse på grundlag af nye kendsgerninger eller oplysninger.

Artikel 54

Anklagerens forpligtelser og beføjelser med hensyn til efterforskning

1. Anklageren skal:

(a) for at nå frem til sandheden, udstrække efterforskningen til at omfatte alle kendsgerninger og beviser, der er relevante for en vurdering af, hvorvidt der foreligger strafansvar i henhold til denne statut, og skal i den forbindelse tillægge belastende og formildende forhold lige vægt under efterforskningen,

(b) træffe passende foranstaltninger for at sikre effektiviteten af efterforskning og retsforfølgning af forbrydelser under domstolens jurisdiktion, og skal i den forbindelse respektere ofres og vidners interesser og personlige forhold, herunder alder, køn, som defineret i artikel 7, stk. 3, og helbred, og skal tage hensyn til forbrydelsens karakter, især når denne involverer seksuelle overgreb, kønsbestemt vold eller vold mod børn, og

(c) fuldt ud respektere de personlige rettigheder, som følger af denne statut.

2. Anklageren kan gennemføre efterforskning på en stats territorium:

(a) i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 9, eller

(b) efter forundersøgelseskommissionens bemyndigelse, jf. artikel 57, stk. 3 (d).

3. Anklageren kan:

(a) indsamle og undersøge beviser,

(b) indkalde og afhøre personer, der er genstand for efterforskning, samt ofre og vidner,

(c) søge samarbejde fra enhver stat, mellemstatslig organisation eller foretagende i overensstemmelse med deres respektive kompetence og/eller mandat,

(d) indgå sådanne ordninger eller aftaler, der måtte være nødvendige for at fremme samarbejdet med en stat, mellemstatslig organisation eller person, og som ikke er i uoverensstemmelse med denne statut,

(e) indvillige i ikke på noget tidspunkt under sagen at fremlægge dokumenter eller oplysninger, som anklageren indhenter på betingelse af fortrolig behandling og alene med henblik på at fremskaffe nye beviser, medmindre den, der har leveret dokumenterne eller oplysningerne, har givet sit samtykke, og

(f) træffe de nødvendige foranstaltninger eller anmode om, at de nødvendige foranstaltninger bliver truffet, med henblik på at sikre fortroligheden af oplysninger, beskyttelse af personer eller bevissikring.

Artikel 55

Personlige rettigheder i forbindelse med en efterforskning

1. I forbindelse med en efterforskning i henhold til denne statut, må en person:

(a) ikke tvinges til at inkriminere sig selv eller til at tilstå skyld,

(b) ikke udsættes for nogen form for tvang, voldelig tvang eller trussel, for tortur eller anden form for grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,

(c) hvis den pågældende afhøres på et andet sprog end et sprog, som den pågældende fuldt ud forstår og taler, vederlagsfrit tilbydes bistand fra en kompetent tolk samt de oversættelser, der måtte være nødvendige for at opfylde kravene om retfærdighed, og

(d) ikke udsættes for vilkårlig anholdelse eller tilbageholdelse, og skal ikke berøves sin frihed, medmindre dette er begrundet i og i overensstemmelse med de procedurer, som er fastsat i denne statut.

2. Hvis der er grund til at formode, at en person har begået en forbrydelse under domstolens jurisdiktion, og den pågældende person står over for at skulle afhøres enten af anklageren eller af nationale myndigheder ifølge en anmodning fremsat i henhold til kapitel 9, skal denne person ligeledes have følgende rettigheder, som han eller hun skal underrettes om inden afhøringen:

(a) ret til inden afhøringen at blive underrettet om, at der er grund til at formode, at han eller hun har begået en forbrydelse under domstolens jurisdiktion,

(b) ret til ikke at udtale sig, uden at sådan tavshed skal lægges til grund ved afgørelsen af skyldspørgsmålet,

(c) ret til at få juridisk bistand efter eget valg eller, såfremt den pågældende ikke har juridisk bistand, ret til at få beskikket juridisk bistand i alle tilfælde, hvor det er

påkrævet af hensyn til retfærdighed, og vederlagsfrit i tilfælde af, at den pågældende ikke har tilstrækkelige midler til selv at betale, og

(d) ret til at blive afhørt under tilstedeværelse af en forsvarer, medmindre den pågældende person frivilligt har givet afkald på retten til at få en forsvarer.

Artikel 56

Forundersøgelseskammerets rolle med hensyn til en enestående mulighed for at foretage efterforskning

1. (a) Hvis anklageren mener, at en efterforskning frembyder en enestående mulighed for at indhente vidneudsagn fra eller afhøre et vidne eller til at undersøge, indsamle eller efterprøve beviser, som måske ikke vil være til rådighed under en efterfølgende retssag, skal anklageren underrette forundersøgelseskammeret herom.

(b) I så fald kan forundersøgelseskammeret på anklagerens anmodning træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at sikre sagens effektivitet og integritet og i særdeleshed for at beskytte forsvarets rettigheder.

(c) Medmindre forundersøgelseskammeret bestemmer andet, skal anklageren stille de relevante oplysninger til rådighed for den person, der er blevet anholdt eller er fremmødt efter indstævning i forbindelse med den i stk. 1 (a) nævnte efterforskning, således at han eller hun kan få lejlighed til at udtale sig.

2. Foranstaltninger nævnt i stk. 1 (b) kan blandt andet omfatte:

(a) anbefalinger eller kendelser vedrørende procedurer, der skal følges,

(b) instruktioner om, at sagens behandling skal føres til protokol,

(c) udpegelse af sagkyndig bistand,

(d) bemyndigelse af en forsvarer for en person, der er blevet anholdt eller møder for domstolen efter indstævning, til at deltage, eller hvis der endnu ikke har fundet sådan anholdelse eller fremmøde sted, eller der ikke er udpeget en forsvarer, beskikke en anden forsvarer til at give møde for og varetage forsvarets interesser,

(e) udnævnelse af et af dets medlemmer eller om nødvendigt en anden disponibel dommer fra forundersøgelsesafdelingen eller domsafdelingen til at føre tilsyn med og

komme med anbefalinger eller afsige kendelser vedrørende indsamling og sikring af beviser og afhøring af personer,

(f) tage ethvert andet skridt, der måtte være nødvendigt for at indsamle eller sikre beviser.

3. (a) Hvor en anklager ikke har anmodet om foranstaltninger i henhold til denne artikel, men forundersøgelseskammeret vurderer, at sådanne foranstaltninger er nødvendige af hensyn til sikring af beviser, som kammeret skønner vil være af væsentlig betydning for forsvaret under retssagen, skal det høre anklageren, om der er god grund til anklagerens manglende anmodning om sådanne foranstaltninger. Hvis forundersøgelseskammeret efter at have hørt anklageren konkluderer, at anklagerens manglende anmodning af sådanne foranstaltninger er uberettiget, kan forundersøgelseskammeret træffe sådanne foranstaltninger af egen drift.

(b) Anklageren kan appellere en afgørelse fra forundersøgelseskammeret om at handle af egen drift i henhold til denne artikel. Appelsagen skal behandles hurtigt.

4. Antageligheden af beviser, der er sikret eller indsamlet til en retssag i henhold til denne artikel, eller retsbogsudskrifter heraf, skal under retssagen være reguleret af artikel 69 og tillægges sådan vægt, som domskammeret måtte bestemme.

Artikel 57

Forundersøgelseskammerets funktioner og beføjelser

1. Medmindre andet er fastsat i denne statut, skal forundersøgelseskammeret udøve sine funktioner i overensstemmelse med denne artikel.

2. (a) Forundersøgelseskammerets kendelser eller afgørelser afsagt i henhold til artikel 15, 18, 19, 54, stk. 2, 61, stk. 7, og 72, skal tiltrædes af et flertal af kammerets dommere.

(b) I alle andre tilfælde kan en enkelt dommer fra forundersøgelseskammeret udøve funktioner, der er fastsat i denne statut, medmindre andet er bestemt i procesreglementet eller af et flertal i forundersøgelseskammeret.

3. I tillæg til dets andre funktioner i henhold til denne statut kan forundersøgelseskammeret:

(a) på anmodning af anklageren udstede sådanne ordrer og kendelser, som måtte være påkrævet i forbindelse med en efterforskning,

(b) efter anmodning fra en person, der er blevet anholdt eller møder efter indstævning i henhold til artikel 58, afsige sådanne kendelser, herunder om foranstaltninger som beskrevet i artikel 56, eller søge sådant samarbejde i henhold til kapitel 9, som måtte være nødvendigt for at bistå personen med forberedelsen af hans eller hendes forsvar,

(c) om nødvendigt sikre ofres og vidners beskyttelse og privatliv, sikre beviser, beskytte personer, der er blevet anholdt eller møder efter indstævning, og beskytte oplysninger, som vedrører national sikkerhed,

(d) give anklageren bemyndigelse til at foretage særlige efterforskningskridt inden for en deltagerstats territorium uden at have sikret sig samarbejde med den pågældende stat i henhold til kapitel 9, hvis forundersøgelseskammeret har besluttet, om muligt under hensyntagen til den pågældende stats synspunkter, at staten er åbenbart ude af stand til at efterkomme en anmodning om samarbejde, idet der ikke findes nogen myndighed eller bestanddel af retssystemet, som har kompetence til at efterkomme samarbejdsanmodningen i henhold til kapitel 9,

(e) søge samarbejde fra stater i henhold til artikel 93, stk. 1 (k), for at træffe beskyttelsesforanstaltninger med henblik på konfiskation, navnlig for i sidste ende at kunne tilgodese ofre, når en arrestordre eller stævning er udstedt i henhold til artikel 58 og under behørig hensyntagen til bevisernes styrke og de berørte parter retligheder, som fastlagt i denne statut og i procesreglementet.

Artikel 58

Forundersøgelseskammerets udstedelse af anholdelsesbeslutning eller stævning om fremmøde

1. Forundersøgelseskammeret skal på et hvilket som helst tidspunkt efter iværksættelsen af en efterforskning på anklagerens anmodning udstede en anholdelsesbeslutning mod en person, hvis kammeret efter at have vurderet anmodningen og beviserne eller andre oplysninger fremlagt af anklageren finder det godtgjort, at:

(a) der er et rimeligt grundlag for at formode, at den pågældende har begået en forbrydelse under domstolens jurisdiktion, og

(b) det forekommer nødvendigt at anholde den pågældende person,

(i) for at sikre personens tilstedeværelse ved domsforhandlingen,

(ii) for at sikre, at personen ikke vanskeliggør eller bringer efterforskningen eller domsforhandlingen i fare, eller

(iii) om nødvendigt, for at forhindre personen i at fortsætte med at begå den pågældende forbrydelse eller en tilknyttet forbrydelse, som er under domstolens jurisdiktion, og som udspringer af de samme omstændigheder.

2. Anklagerens anmodning skal indeholde følgende:

(a) navnet på den pågældende person samt andre relevante oplysninger til identifikation af personen,

(b) en konkret henvisning til de forbrydelser under domstolens jurisdiktion, som den pågældende påstås at have begået,

(c) en kortfattet fremstilling af de kendsgerninger, der påstås at udgøre de pågældende forbrydelser,

(d) en fortegnelse over bevismateriale og øvrige oplysninger, der udgør et rimeligt grundlag for at formode, at den pågældende person har begået forbrydelserne, og

(e) en begrundelse for, at anklageren vurderer, at det er nødvendigt at anholde den pågældende person.

3. Anholdelsesbeslutningen skal indeholde følgende:

(a) navnet på den pågældende person samt andre relevante oplysninger til identifikation af personen,

(b) en konkret henvisning til de forbrydelser under domstolens jurisdiktion, for hvilke personen anmodes anholdt, og

(c) en kortfattet fremstilling af de kendsgerninger, der påstås at udgøre de pågældende forbrydelser.

4. Anholdelsesbeslutningen forbliver i kraft, indtil domstolen måtte bestemme andet.
5. Domstolen kan på grundlag af anholdelsesbeslutningen anmode om foreløbig anholdelse eller anholdelse og overførelse af den pågældende person i henhold til kapitel 9.
6. Anklageren kan anmode om, at forundersøgelseskammeret ændrer anholdelsesbeslutningen ved enten at begrænse eller udvide de forbrydelser, der er opregnet heri. Forundersøgelseskammeret skal ændre anholdelsesbeslutningen i overensstemmelse hermed, såfremt kammeret finder det godtgjort, at der er rimelig grund til at antage, at den pågældende person har begået de således ændrede forbrydelser.
7. Som et alternativ til at anmode om en anholdelsesbeslutning kan anklageren anmode om, at forundersøgelseskammeret udsteder en stævning. Hvis forundersøgelseskammeret finder det godtgjort, at der er et rimeligt grundlag for at formode, at personen har begået den påståede forbrydelse, og at en stævning er tilstrækkelig til at sikre personens tilstedeværelse, skal kammeret udstede en stævning om fremmøde, med eller uden frihedsbegrænsende vilkår (bortset fra tilbageholdelse), hvis dette er bestemt i national lovgivning. Stævningen skal indeholde følgende:
  - (a) navnet på den pågældende person samt andre relevante oplysninger til identifikation af personen,
  - (b) den præcise dato, hvor personen skal give møde,
  - (c) en konkret henvisning til de forbrydelser under domstolens jurisdiktion, som den pågældende person påstås at have begået, og
  - (d) en kortfattet fremstilling af de kendsgerninger, der påstås at udgøre forbrydelsen. Stævningen skal forkyndes for den pågældende person.

Artikel 59

Anholdelsesprocedure i forvaringsstaten

1. En deltagerstat, der har modtaget en anmodning om foreløbig anholdelse eller om anholdelse og overførelse, skal uden ophold tage skridt til at anholde den pågældende person i henhold til statens lovgivning og bestemmelserne i kapitel 9.
2. En anholdt person skal uden ophold stilles for den kompetente judicielle myndighed i forvaringsstaten, som på grundlag af den pågældende stats lovgivning skal vurdere:

(a) om beslutningen gælder den pågældende person,

(b) om den pågældende person er blevet anholdt i overensstemmelse med gældende regler, og

(c) om personens rettigheder er blevet respekteret.

3. Den anholdte skal have ret til at ansøge den kompetente myndighed i forvaringsstaten om midlertidig løsladelse indtil overførelsen.

4. Med henblik på at træffe afgørelse vedrørende en sådan ansøgning skal den kompetente myndighed i forvaringsstaten vurdere, hvorvidt der, under hensyn til grovheden af de påståede forbrydelser, er hastende og ekstraordinære forhold, der retfærdiggør midlertidig løsladelse, og hvorvidt der foreligger de nødvendige garantier, som kan sikre, at forvaringsstaten kan opfylde sin forpligtelse til at overføre den pågældende person til domstolen. Den kompetente myndighed i forvaringsstaten skal ikke være berettiget til at vurdere, hvorvidt arrestordren er korrekt udstedt i henhold til artikel 58, stk. 1 (a) og (b).

5. Forundersøgelseskammeret skal underrettes om enhver anmodning om midlertidig løsladelse og skal fremkomme med en anbefaling til den kompetente myndighed i forvaringsstaten. Den kompetente myndighed i forvaringsstaten skal tillægge en sådan anbefaling fuld vægt, herunder eventuelle anbefalinger om foranstaltninger til at forhindre den pågældende person i at undvige, inden afgørelsen foreligger.

6. Hvis personens ansøgning om midlertidig løsladelse imødekommes, kan forundersøgelseskammeret anmode om løbende rapporter om forløbet af den midlertidige løsladelse.

7. Så snart en ordre om overførelse af den pågældende person fra forvaringsstaten foreligger, skal han eller hun overgives til domstolen hurtigst muligt.

Artikel 60

Indledende domsforhandling

1. Ved overførelse af personen til domstolen eller ved personens frivillige fremmøde eller møde efter indstævning skal forundersøgelseskammeret sikre sig, at personen er blevet underrettet om de forbrydelser, som han eller hun påstås at have begået, og om sine

rettigheder i henhold til statuten, herunder retten til at ansøge om midlertidig løsladelse indtil domsforhandlingen.

2. En person, der er genstand for en anholdelsesbeslutning, kan ansøge om midlertidig løsladelse indtil domsforhandlingen. Hvis forundersøgelseskommeret finder det godtgjort, at betingelserne fastsat i artikel 58, stk. 1, er opfyldt, skal personen fortsat tilbageholdes. Hvis den ikke finder dette godtgjort, skal forundersøgelseskommeret løslade den pågældende person med eller uden vilkår.

3. Forundersøgelseskommeret skal løbende prøve dets afgørelse om løsladelse eller tilbageholdelse af den pågældende person, og kan gøre dette på et hvilket som helst tidspunkt på anklagerens eller den pågældende persons anmodning. Ved sådan prøvelse kan forundersøgelseskommeret ændre sin afgørelse om tilbageholdelse, løsladelse eller vilkårene for løsladelse, hvis kommeret finder det godtgjort, at ændrede omstændigheder gør det påkrævet.

4. Forundersøgelseskommeret skal sikre, at en person ikke tilbageholdes i et urimeligt tidsrum forud for domsforhandlingen på grund af en ikke-undskyldelig forsinkelse fra anklagerens side. Hvis en sådan forsinkelse indtræffer, skal domstolen tage stilling til løsladelse af personen med eller uden vilkår.

5. Forundersøgelseskommeret kan om nødvendigt udstede en anholdelsesbeslutning for at sikre tilstedeværelsen af en person, der er blevet løsladt.

Artikel 61

Godkendelse af tiltalen inden domsforhandlingen

1. Forundersøgelseskommeret skal med forbehold for bestemmelserne i stk. 2 inden for rimelig tid efter personens overførelse eller frivillige fremmøde for domstolen afholde et retsmøde med henblik på at godkende den tiltale, på grundlag af hvilken anklageren påtænker at retsforfølge. Anklageren, anklagede og anklagedes advokat skal være til stede under retsmødet.

2. Forundersøgelseskommeret kan efter anmodning fra anklageren eller på eget initiativ afholde et retsmøde uden den anklagedes tilstedeværelse med henblik på at godkende den tiltale, på grundlag af hvilken anklageren påtænker at retsforfølge, hvis den pågældende person:

(a) har givet afkald på hans eller hendes ret til at være til stede, eller

(b) er flygtet eller ikke kan findes, og alle rimelige skridt er blevet taget for at sikre hans eller hendes fremmøde for domstolen og for at underrette personen om anklagerne og om, at der vil blive afholdt et retsmøde for at godkende den pågældende tiltale.

I dette tilfælde skal den pågældende person repræsenteres af en forsvarer, hvis forundersøgelseskommissionen beslutter, at dette er i retfærdighedens interesse.

3. I rimelig tid før retsmødet skal personen:

(a) modtage en kopi af et dokument, der indeholder den tiltale, på grundlag af hvilken anklageren påtænker at retsforfølge personen, og

(b) underrettes om de beviser, som anklageren påtænker at gøre gældende under retsmødet.

Forundersøgelseskommissionen kan afsige kendelser vedrørende fremlæggelse af oplysninger i forbindelse med retsmødet.

4. Inden retsmødet kan anklageren fortsætte efterforskningen og ændre eller frafalde ethvert tiltalepunkt. Personen skal med et rimeligt varsel før retsmødet underrettes om enhver ændring af eller tilføjelse til tiltalen. Såfremt tiltalepunkter frafalder, skal anklageren underrette forundersøgelseskommissionen om årsagerne hertil.

5. Under retsmødet skal anklageren underbygge hvert tiltalepunkt med tilstrækkelige beviser til at godtgøre vægtige grunde til at formode, at personen har begået den pågældende forbrydelse. Anklageren kan fremlægge bevis i form af dokumenter eller en sammenfatning og behøver ikke indkalde de vidner, der forventes at afgive vidneforklaring under domsforhandlingen.

6. Under retsmødet kan den pågældende person:

(a) gøre indsigelse mod tiltalen,

(b) anfægte beviser fremlagt af anklageren, og

(c) fremlægge beviser.

7. Forundersøgelseskammeret skal på grundlag af retsmødet vurdere, hvorvidt der er tilstrækkelige beviser til at godtgøre vægtige grunde til at formode, at den pågældende person har begået hver af de forbrydelser, som han eller hun er tiltalt for. På grundlag af sin vurdering skal forundersøgelseskammeret:

(a) godkende tiltalepunkter, med hensyn til hvilke det er godtgjort, at der er tilstrækkelige beviser, og henvide personen til et domskammer til domsforhandling af de godkendte anklagepunkter,

(b) afstå fra at godkende tiltalepunkter, som kammeret har fastslået, at der ikke er tilstrækkelige beviser for,

(c) hæve retsmødet og anmode anklageren om at overveje:

(i) at fremskaffe yderligere beviser eller gennemføre yderligere efterforskning med hensyn til et bestemt tiltalepunkt, eller

(ii) at ændre et tiltalepunkt, idet de fremlagte beviser forekommer at godtgøre en anden forbrydelse under domstolens jurisdiktion.

8. Hvis forundersøgelseskammeret afviser at godkende et tiltalepunkt, skal dette ikke udelukke anklageren fra efterfølgende at anmode om, at dette godkendes, såfremt anmodningen underbygges af yderligere beviser.

9. Efter godkendelse af tiltalen og før domsforhandlingens påbegyndelse kan anklageren, med tilladelse fra forundersøgelseskammeret og efter at have underrettet tiltalte, ændre tiltalen. Hvis anklageren søger at tilføje yderligere tiltalepunkter eller erstatte de eksisterende med alvorligere tiltalepunkter, skal der afholdes et retsmøde i henhold til denne artikel til godkendelse af de pågældende tiltalepunkter. Når domsforhandlingen er påbegyndt, kan anklageren med domskammerets tilladelse frafalde tiltalen.

10. En tidligere udstedt anholdelsesbeslutning skal ophøre med at have virkning med hensyn til tiltalepunkter, der ikke er blevet godkendt af forundersøgelseskammeret, eller som anklageren har frafaldet.

11. Når tiltalen er blevet godkendt i henhold til denne artikel, skal præsidentskabet nedsætte et domskammer, som med forbehold for stk. 9 og artikel 64, stk. 4, skal være ansvarligt for førelsen af den efterfølgende sag og kan udøve enhver af forundersøgelseskammerets funktioner, der er relevant og anvendelig i den pågældende sag.

KAPITEL 6.

DOMSFORHANDLINGEN

Artikel 62

Stedet for domsforhandling

Medmindre andet er besluttet, skal domsforhandlingen afholdes på det sted, hvor domstolen har sit sæde.

Artikel 63

Domsforhandling i tiltaltes tilstedeværelse

1. Tiltalte skal være til stede under domsforhandlingen.
2. Hvis tiltalte under sin tilstedeværelse ved domstolen vedvarende udviser forstyrrende adfærd, kan domskammeret bortvise tiltalte fra retssalen, men det skal træffe forholdsregler, således at tiltalte kan følge retssagen og instruere sin forsvarer fra et sted uden for retssalen, om nødvendigt ved brug af kommunikationsteknologi. Sådanne skridt skal kun tages under ekstraordinære omstændigheder, efter at andre rimelige alternativer har vist sig at være utilstrækkelige, og kun så længe det er strengt nødvendigt.

Artikel 64

Domsammerets funktioner og beføjelser

1. Domsammerets funktioner og beføjelser som fastlagt i denne artikel skal udøves i overensstemmelse med denne statut og procesreglementet.
2. Domsammeret skal sikre, at domsforhandlingen er retfærdig og hurtig, og at sagen føres med fuld respekt for tiltaltes rettigheder og med passende hensyntagen til beskyttelse af ofre og vidner.
3. Ved berømmelse af en sag til domsforhandling i henhold til denne statut skal det domskammer, som sagen er henvist til:
  - (a) rådføre sig med parterne og vedtage sådanne procedurer, som er nødvendige for at fremme en retfærdig og hurtig behandling af sagen,

(b) afgøre hvilket eller hvilke sprog, der skal benyttes under domsforhandlingen, og

(c) med forbehold for andre relevante bestemmelser i denne statut drage omsorg for, at dokumenter eller oplysninger, der ikke tidligere er blevet fremlagt, fremlægges så betids før domsforhandlingens påbegyndelse, at der sikres mulighed for tilstrækkelig forberedelse af domsforhandlingen.

4. Domsammeret kan, hvis det er nødvendigt af hensyn til dets effektive og retfærdige funktion, henvise foreløbige spørgsmål til forundersøgelsesammeret eller om nødvendigt til en anden disponibel dommer i forundersøgelsesafdelingen.

5. Efter underretning af parterne kan domsammeret efter omstændighederne træffe beslutning om sammenlægning eller opdeling af sager ved tiltaler mod mere end én tiltalt.

6. Under udøvelsen af dets funktioner forud for domsforhandlingen eller under domsforhandlingen kan domsammeret om nødvendigt:

(a) udøve enhver af forundersøgelsesammerets funktioner, som nævnt i artikel 61, stk. 11,

(b) kræve tilstedeværelsen af og vidneudsagn fra vidner samt fremlæggelse af dokumenter og andre beviser, om nødvendigt ved at anmode om bistand fra stater som fastlagt i denne statut,

(c) drage omsorg for beskyttelse af fortrolige oplysninger,

(d) afsige kendelse om fremlæggelse af beviser i tillæg til de beviser, der allerede er indsamlet inden domsforhandlingen eller er fremlagt af parterne under domsforhandlingen,

(e) drage omsorg for beskyttelse af tiltalte, vidner og ofre, og

(f) afsige kendelse om ethvert andet relevant anliggende.

7. Domsforhandlingen skal være offentlig. Domsammeret kan dog bestemme, at særlige omstændigheder kræver, at visse dele af domsforhandlingen skal foregå for lukkede døre af hensyn til de formål, der er anført i artikel 68, eller for at beskytte fortrolige eller følsomme oplysninger, der skal fremlægges som bevis.

8. (a) Ved domsforhandlingens påbegyndelse skal domskammeret påse, at de tiltalepunkter, der tidligere er godkendt af forundersøgelseskammeret, oplæses for tiltalte. Domskammeret skal sikre sig, at tiltalte forstår tiltalepunkternes karakter. Domskammeret skal give ham eller hende lejlighed til at erklære sig skyldig i overensstemmelse med artikel 65 eller ikke skyldig.

(b) Under domsforhandlingen kan retsformanden give instruktioner om sagens førelse, herunder for at sikre, at den er retfærdig og upartisk. Med forbehold for eventuelle instruktioner fra retsformanden kan parterne fremlægge beviser i henhold til bestemmelserne i denne statut.

9. Efter anmodning fra en part eller af egen drift kan domskammeret blandt andet:

(a) afsige kendelser om bevisers antagelighed eller relevans og

(b) tage alle nødvendige skridt for at opretholde orden under et retsmøde.

10. Domskammeret skal sikre, at der føres en fuldstændig protokol over sagen med en nøjagtig gengivelse af domsforhandlingen, samt at protokollen føres og opbevares af justitssekretæren.

Artikel 65

Tilståelsessager

1. Hvis tiltalte erkender sig skyldig i henhold til artikel 64, stk. 8 (a), skal domskammeret afgøre, hvorvidt:

(a) tiltalte forstår karakteren af tilståelsen og følgerne heraf,

(b) tilståelsen er afgivet frivilligt og efter tilstrækkelig drøftelse med en forsvarer, og

(c) tilståelsen er bestyrket af sagens faktiske oplysninger som indeholdt i:

(i) den tiltale, der er rejst af anklageren og erkendt af tiltalte,

(ii) materiale fremlagt af anklageren, der supplerer tiltalen og er accepteret af tiltalte, og

(iii) andre beviser, såsom vidneforklaringer fremlagt af anklageren eller af tiltalte.

2. Hvis domskammeret finder, at betingelserne i stk. 1 er opfyldte, skal det anse, at tilståelsen sammen med yderligere fremlagte beviser fastslår alle væsentlige faktiske forhold, der er påkrævet for at bevise den forbrydelse, som tilståelsen gælder, og kammeret kan dømme tiltalte for forbrydelsen.

3. Hvis domskammeret ikke finder, at betingelserne i stk. 1 er opfyldte, skal kammeret anse tilståelsen som ikke afgivet og skal i så tilfælde bestemme, at retssagen fortsættes efter de almindelige regler for domsforhandling, som er fastlagt i denne statut, og kammeret kan overgive sagen til et andet domskammer.

4. Hvis domskammeret er af den opfattelse, at en mere fuldstændig fremstilling af sagens faktum er påkrævet af hensyn til retfærdighed, navnlig af hensyn til ofrene, kan domskammeret:

(a) anmode anklageren om at fremlægge yderligere beviser, herunder vidneudsagn, eller

(b) bestemme, at retssagen fortsættes i henhold til de almindelige regler for domsforhandling, som er fastlagt i denne statut, og kammeret skal i så tilfælde anse tilståelsen som ikke afgivet, og kan overgive sagen til et andet domskammer.

5. Drøftelser mellem anklageren og forsvaret med hensyn til ændringer af tiltalen, tilståelsen eller strafudmålingen er ikke bindende for domstolen.

Artikel 66

Uskyldsformodning

1. Enhver person skal anses for uskyldig, indtil den pågældende er kendt skyldig ved domstolen i overensstemmelse med gældende ret.

2. Bevisbyrden for tiltaltes skyld påhviler anklageren.

3. For at kunne kende tiltalte skyldig, må domstolen være overbevist om, at tiltaltes skyld er bevist ud over enhver rimelig tvivl.

Artikel 67

Tiltaltes rettigheder

1. Ved afgørelsen af ethvert tiltalepunkt, skal den tiltalte være berettiget til offentlige retsmøder, under hensyntagen til bestemmelserne i denne statut, og til en retfærdig og upartisk behandling af sagen samt ret til følgende ligeværdige minimumsgarantier:

(a) ret til at blive underrettet uden ophold og i detaljer om tiltalepunktets karakter, begrundelse og indhold på et sprog, som tiltalte fuldt ud forstår og taler,

(b) ret til at få tilstrækkelig tid til og mulighed for at forberede sit forsvar og til frit og i fortrolighed at kommunikere med en forsvarer efter eget valg,

(c) ret til at få sin sag behandlet uden unødigt forsinkelse,

(d) med forbehold for artikel 63, stk. 2, ret til at være til stede under domsforhandlingen, til selv, eller med juridisk bistand efter eget valg, at føre sit forsvar, til, såfremt den anklagede ikke har juridisk bistand, at blive underrettet om denne ret, samt til at få beskikket juridisk bistand i alle tilfælde, hvor det er påkrævet af hensyn til retfærdighed, og uden at den anklagede skal betale herfor, hvis den tiltalte ikke har tilstrækkelige midler til selv at betale,

(e) ret til at afhøre eller få afhørt personer, der vidner imod tiltalte, samt til at opnå, at personer, der skal vidne for tiltalte, er til stede og afhøres på samme betingelser som de personer, der vidner imod tiltalte. Den tiltalte skal ydermere have ret til at forsvare sig og til at fremlægge andre beviser, der er tilladte i henhold til denne statut,

(f) ret til at få vederlagsfri bistand af en kompetent tolk og de oversættelser, der måtte være nødvendige for at opfylde kravene om retfærdighed, såfremt en hvilken som helst del af domsforhandlingen eller dokumenter, der fremlægges for domstolen, foregår eller er på et sprog, som den tiltalte ikke fuldt ud forstår og taler,

(g) ret til ikke at blive tvunget til at vidne eller til at erkende skyld, og ret til ikke at udtale sig, uden at sådan tavshed tillægges vægt ved afgørelsen af skyldspørgsmålet,

(h) ret til at afgive en mundtlig eller skriftlig forklaring til sit forsvar uden at aflægge ed, og

(i) ret til ikke at blive pålagt omvendt bevisbyrde eller at føre modbevis for noget forhold.

2. I tillæg til enhver anden fremlæggelse fastlagt i denne statut skal anklageren snarest muligt fremlægge sådanne beviser for forsvaret, som er i anklagerens besiddelse, eller som er undergivet anklagerens rådighed, og som han eller hun formoder viser eller går i retning af at vise tiltaltes uskyld eller til at begrænse tiltaltes skyld, eller som kan påvirke troværdigheden af anklagerens beviser. Domstolen træffer afgørelse, hvis der opstår tvivl med hensyn til anvendelsen af dette stykke.

Artikel 68

Beskyttelse af ofre og vidner samt deres deltagelse i sagen

1. Domstolen skal tage passende skridt til at beskytte ofres og vidners sikkerhed, fysiske og psykiske velfærd, værdighed og privatliv. Domstolen skal i den forbindelse tage hensyn til alle relevante omstændigheder, herunder alder, køn, som defineret i artikel 7, stk. 3, og helbred, og forbrydelsens karakter, navnlig, men ikke begrænset til, tilfælde, hvor forbrydelsen vedrører seksuelle overgreb, kønsbestemt vold eller vold mod børn. Anklageren skal tage sådanne skridt navnlig under efterforskningen og retsforfølgningen af sådanne forbrydelser. Disse skridt må ikke være til skade for eller uforenelige med tiltaltes rettigheder og en retfærdig og upartisk rettergang.

2. Som en undtagelse fra princippet om offentlige retsmøder i artikel 67 kan domstolens kamre, for at beskytte ofre og vidner eller en tiltalt, føre en hvilken som helst del af domsforhandlingen for lukkede døre eller tillade, at beviser fremlægges elektronisk eller på anden særlig måde. Sådanne skridt skal navnlig tages i sager, hvor ofret har været udsat for seksuelt overgreb, eller hvor ofret eller vidnet er et barn, medmindre domstolen bestemmer andet under hensyntagen til alle omstændigheder, i særdeleshed ofrets eller vidnets synspunkter.

3. Hvor ofrenes personlige interesser berøres, skal domstolen tillade, at ofrenes synspunkter og forhold, de er optaget af, fremlægges og behandles på sådanne stadier af domsforhandlingen, som domstolen måtte finde hensigtsmæssigt, og på en måde, der ikke er til skade for eller uforenelig med tiltaltes rettigheder og en retfærdig og upartisk rettergang. Sådanne synspunkter og betænkeligheder kan fremsættes af ofrenes juridiske repræsentanter, hvis domstolen finder det hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med procesreglementet.

4. Afdelingen for ofre og vidner kan rådgive anklageren og domstolen om hensigtsmæssige beskyttelsesforanstaltninger, sikkerhedsarrangementer, vejledning og bistand som nævnt i artikel 43, stk. 6.

5. Hvis fremlæggelsen af beviser eller oplysninger i henhold til denne statut kan bringe et vidne eller hans eller hendes familie alvorligt i fare, kan anklageren i forbindelse med retsmøder forud for domsforhandlingen tilbageholde sådanne beviser eller oplysninger og i stedet fremlægge en sammenfatning heraf. Sådanne skridt skal tages på en måde, der ikke er til skade for eller uforenelig med tiltaltes rettigheder og en retfærdig og upartisk rettergang.

6. En stat kan fremsætte anmodning om, at der tages de nødvendige skridt til beskyttelse af statens embedsmænd eller befuldmægtigede og til beskyttelse af fortrolige eller følsomme oplysninger.

Artikel 69

Beviser

1. Før et vidne afgiver forklaring, skal vidnet i overensstemmelse med procesreglementet forsikre, at han eller hun kun vil tale sandhed.

2. Et vidne skal afgive forklaring personligt under domsforhandlingen, medmindre andet er bestemt i artikel 68 eller i procesreglementet. Domstolen kan ligeledes tillade afgivelse af en mundtlig (*viva voce*) eller optaget vidneforklaring ved hjælp af video- eller lydteknologi, samt fremlæggelse af dokumenter eller udskrifter, med forbehold for denne statuts bestemmelser og i overensstemmelse med procesreglementet. Sådanne skridt skal ikke være til skade for eller uforenelige med tiltaltes rettigheder.

3. Parterne kan fremlægge beviser, der er relevante for sagen, i henhold til artikel 64. Domstolen kan anmode om fremlæggelse af alle beviser, som den finder nødvendige for at nå frem til sandheden.

4. Domstolen kan afsige kendelser om relevansen eller antageligheden af beviser, blandt andet under hensyntagen til bevisets styrke og den skadevirkning beviset kan have for en retfærdig rettergang eller en retfærdig vurdering af vidneudsagn i henhold til procesreglementet.

5. Domstolen skal respektere og overholde særlige regler om fortrolighed, som er fastsat i procesreglementet.
6. Domstolen skal ikke kræve bevisførelse for kendsgerninger, der er alment kendte, men kan lægge dem til grund.
7. Beviser, der er indhentet i modstrid med denne statut eller internationalt anerkendte menneskerettigheder, skal ikke tillades ført, såfremt:
  - (a) overtrædelsen rejser væsentlig tvivl om bevisets pålidelighed, eller
  - (b) tilladelsen til at føre beviset ville være i modstrid med og til alvorlig skade for retsforhandlingernes integritet.
8. Ved afgørelsen af, om beviser indsamlet af en stat er relevante eller skal tillades ført, skal domstolen ikke tage stilling til anvendelsen af statens nationale lovgivning.

Artikel 70

Strafbare handlinger rettet mod retsplejen

1. Domstolen har jurisdiktion med hensyn til følgende strafbare handlinger rettet mod retsplejen, når de er begået med forsæt:
  - (a) afgivelse af falsk forklaring, når den pågældende person i henhold til artikel 69, stk. 1, er forpligtet til at tale sandt,
  - (b) fremlæggelse af bevis, som den pågældende part ved er falsk eller forfalsket,
  - (c) utilbørlig påvirkning af et vidne, forhindring af eller indblanding i et vidnes tilstedeværelse eller forklaring, repressalier mod et vidne på grund af den pågældendes forklaring, eller ødelæggelse, ændring eller indblanding med hensyn til indsamlingen af beviser,
  - (d) hindring, fremsættelse af trusler mod eller utilbørlig påvirkning af en embedsmand ved domstolen med det formål at tvinge eller overtale embedsmanden til ikke at udføre sine pligter eller til at udføre dem uforsvarligt,
  - (e) udøvelse af repressalier mod en embedsmand ved domstolen på grund af pligter udført af den pågældende eller en anden embedsmand,

(f) opfordring til eller modtagelse af bestikkelse som embedsmand ved domstolen under udøvelsen af sine officielle pligter.

2. De principper og procedurer, der gælder for domstolens udøvelse af jurisdiktion med hensyn til strafbare handlinger rettet mod retsplejen i henhold til denne artikel skal være fastlagt i procesreglementet. Vilkår for at yde international retshjælp til domstolen med hensyn til sager i henhold til denne artikel skal reguleres af national lovgivning i den anmodede stat.

3. Ved domfældelse kan domstolen idømme en fængselsstraf, der ikke overstiger 5 år, en bøde eller begge dele, i henhold til procesreglementet.

4. (a) Hver deltagerstat skal udvide sin straffelovgivning om strafbare handlinger rettet mod integriteten af dens egen efterforskning eller retspleje til at omfatte de strafbare handlinger, der er nævnt i denne artikel, begået på dens territorium eller af dens statsborgere.

(b) Efter anmodning fra domstolen, når den anser det for passende, skal deltagerstaten indbringe sagen for sine kompetente myndigheder med henblik på retsforfølgning. Disse myndigheder skal behandle sådanne sager med omhu og afsætte tilstrækkelige ressourcer til sagernes effektive behandling.

Artikel 71

Sanktioner mod foragt for domstolen

1. Domstolen kan pålægge personer, der udviser foragt for domstolen, herunder forstyrrer domsforhandlingen eller bevidst nægter at efterkomme dens instruktioner, sanktioner i form af andre administrative foranstaltninger end fængsling, for eksempel midlertidig eller permanent bortvisning fra retssalen, bøde eller andre lignende foranstaltninger, som fastlagt i procesreglementet.

2. Fremgangsmåden ved pålæg af de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, skal følge reglerne herom i procesreglementet.

Artikel 72

Beskyttelse af oplysninger om national sikkerhed

1. Denne artikel finder anvendelse i alle tilfælde, hvor fremlæggelse af oplysninger eller dokumenter fra den stat efter den pågældende stats vurdering vil skade dens nationale sikkerhedsinteresser. Dette omfatter blandt andet tilfælde, der falder inden for rammerne af artikel 56, stk. 2 og 3, artikel 61, stk. 3, artikel 64, stk. 3, artikel 67, stk. 2, artikel 68, stk. 6, artikel 87, stk. 6 og artikel 93, samt tilfælde, der måtte opstå på ethvert af sagens stadier, hvor en sådan fremlæggelse kommer på tale.

2. Denne artikel finder ligeledes anvendelse, hvor en person, der er blevet anmodet om at afgive oplysninger eller beviser, har nægtet dette eller har henvist sagen til staten med den begrundelse, at fremlæggelse vil skade en stats nationale sikkerhedsinteresser, og den pågældende stat bekræfter, at den er af den opfattelse, at fremlæggelse vil skade dens nationale sikkerhedsinteresser.

3. Intet i denne artikel skal foregribe de krav om fortrolighed, der finder anvendelse i medfør af artikel 54, stk. 3 (e) og (f), eller anvendelsen af artikel 73.

4. Hvis en stat erfarer, at dens oplysninger eller dokumenter bliver eller sandsynligvis vil blive fremlagt på et af sagens stadier, og den finder, at fremlæggelse vil skade dens nationale sikkerhedsinteresser, skal den pågældende stat have ret til at intervenere med henblik på at opnå en løsning af spørgsmålet i henhold til denne artikel.

5. Såfremt en stat finder, at fremlæggelse af oplysninger vil skade dens nationale sikkerhedsinteresser, vil alle rimelige skridt blive taget af staten, sammen med anklageren, forsvaret eller forundersøgelseskommissionen eller domskammeret, alt efter omstændighederne, med henblik på i samarbejde at søge en løsning på sagen. Sådanne skridt kan omfatte:

(a) ændring eller uddybning af anmodningen,

(b) en afgørelse fra domstolen vedrørende relevansen af de oplysninger eller beviser, der søges, eller en afgørelse om, at beviserne, om end relevante, kan indhentes eller er blevet indhentet fra en anden kilde end den anmodede stat,

(c) indhentelse af oplysninger eller beviser fra en anden kilde eller i en anden form, eller

(d) aftale om vilkår for bistanden, herunder blandt andet ved fremlæggelse af sammenfatninger eller redigerede dokumenter, begrænsninger i fremlæggelsen, brug af retsmøder for lukkede døre (*in camera*) eller ensidige retsmøder (*ex parte*), eller

andre tilladte beskyttelsesforanstaltninger i henhold til statuten eller procesreglementet.

6. Når ethvert rimeligt skridt er blevet taget med henblik på at løse sagen ved samarbejde, og staten finder, at det uanset fremgangsmåde eller vilkår ikke er muligt at fremlægge oplysningerne eller dokumenterne, uden at det vil skade statens nationale sikkerhedsinteresser, skal den underrette anklageren eller domstolen om de konkrete grunde til dens beslutning, medmindre en konkret beskrivelse af grundene i sig selv nødvendigvis vil skade statens nationale sikkerhedsinteresser.

7. Hvis domstolen derefter beslutter, at bevismaterialet er relevant og nødvendigt for afgørelsen af skyldspørgsmålet, kan domstolen tage følgende skridt:

(a) hvor fremlæggelse af oplysningerne eller dokumenterne søges i medfør af en anmodning om samarbejde i henhold til kapitel 9 eller under omstændigheder, som beskrevet i stk. 2, og staten har påberåbt sig den begrundelse for afslag, der er nævnt i artikel 93, stk. 4:

(i) kan domstolen, inden den når til en konklusion som nævnt i stk. 7

(a) (ii), anmode om yderligere samråd eller holde et retsmøde for at vurdere statens tilkendegivelser, hvilket om nødvendigt kan omfatte retsmøder for lukkede døre (*in camera*) og ensidige retsmøder (*ex parte*),

(ii) kan domstolen henvise sagen i overensstemmelse med artikel 87, stk. 7, med angivelse af grundene til dens konklusion, hvis den konkluderer, at den pågældende stat ved at påberåbe sig den begrundelse for afvisning, der er nævnt i artikel 93, stk. 4, efter sagens omstændigheder ikke optræder i overensstemmelse med dens forpligtelser i henhold til denne statut, og

(iii) kan domstolen i tiltaltes sag drage sådanne slutninger, som den efter omstændighederne finder passende med hensyn til, om et forhold foreligger eller ikke, eller

(b) i alle andre tilfælde:

(i) afsige kendelse om fremlæggelse, eller

(ii) for så vidt den ikke afsiger kendelse om fremlæggelse, drage sådanne slutninger, som den efter omstændighederne finder passende med hensyn til, om et forhold foreligger eller ikke.

Artikel 73

Oplysninger eller dokumenter fra tredjemand

Hvis en deltagerstat af domstolen bliver anmodet om at udlevere et dokument eller oplysninger, som er i statens varetægt, besiddelse eller under dens kontrol, og som er blevet fremlagt for den i fortrolighed af en stat, mellemstatslig organisation eller international organisation, skal den pågældende stat indhente ophavsmandens samtykke til fremlæggelse af dokumentet eller oplysningerne. Hvis ophavsmanden er en deltagerstat, skal den enten give samtykke til fremlæggelse af oplysningerne eller dokumentet eller påtage sig at løse problemet om fremlæggelse sammen med domstolen i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 72. Hvis ophavsmanden ikke er en deltagerstat og nægter at give samtykke til fremlæggelse, skal den anmodede stat underrette domstolen om, at den ikke er i stand til at udlevere dokumentet eller oplysningerne på grund af en forud eksisterende forpligtelse over for ophavsmanden om fortrolighed.

Artikel 74

Krav til afgørelsen

1. Samtlige domskammerets dommere skal være til stede på ethvert stadium af domsforhandlingen og under voteringen. Præsidentskabet kan fra sag til sag udpege én eller flere dommersuppleanter, som måtte være til rådighed, til at være til stede på ethvert stadium af domsforhandlingen og til at erstatte et medlem af domskammeret, hvis det pågældende medlem får forfald.
2. Domskammerets afgørelse skal hvile på dets vurdering af bevismaterialet og sagen i dens helhed. Afgørelsen må ikke gå ud over de kendsgerninger og omstændigheder, der er beskrevet i tiltalen og i eventuelle ændringer heri. Domstolen skal basere sin afgørelse udelukkende på bevismateriale fremlagt og behandlet under retssagen.
3. Dommerne skal bestræbe sig på at nå frem til en enstemmig afgørelse; er dette ikke muligt, skal afgørelsen træffes af et flertal af dommerne.
4. Domskammerets voteringer er hemmelige.

5. Afgørelsen skal være skriftlig og skal indeholde en fuldstændig og begrundet redegørelse for domskammerets bevisvurdering og konklusioner. Domskammeret skal fremlægge én afgørelse. Hvor der ikke er enstemmighed, skal domskammerets afgørelse indeholde flertallets og mindretallets synspunkter. Afgørelsen eller en sammenfatning heraf skal afsiges for åbne døre.

Artikel 75

Erstatning til ofre

1. Domstolen skal fastlægge principper om erstatning til eller vedrørende ofre, herunder genoprettelse, erstatning og rehabilitering. Domstolen kan på dette grundlag i dommen, enten efter anmodning eller under ekstraordinære omstændigheder af egen drift, fastlægge rækkevidde og omfang af tingsskade, tab og personskade på eller i relation til ofre, og skal anføre de principper, som den har lagt til grund.

2. Domstolen kan afsige en kendelse direkte mod en domfældt med angivelse af passende erstatning til eller vedrørende ofre, herunder genoprettelse, erstatning og rehabilitering.

Domstolen kan efter omstændighederne afsige kendelse om, at erstatningen skal udbetales gennem den særlige fond, der oprettes i henhold til artikel 79.

3. Inden domstolen afsiger kendelse i medfør af denne artikel, kan den anmode om bemærkninger fra eller på vegne af den domfældte person, ofre og andre personer eller stater med interesse i sagen og skal tage disse i betragtning.

4. Efter domfældelse af en person for en forbrydelse under domstolens jurisdiktion kan domstolen under udøvelsen af sine beføjelser i henhold til denne artikel afgøre, hvorvidt det er nødvendigt at tage skridt i henhold til artikel 93, stk. 1, for at fuldbyrde en kendelse afsagt i henhold til denne artikel.

5. En deltagerstat skal fuldbyrde en kendelse afsagt i henhold til denne artikel, som om bestemmelserne i artikel 109 fandt anvendelse på denne artikel.

6. Intet i denne artikel skal fortolkes på en måde, som vil foregribe ofres rettigheder i henhold til national lovgivning eller folkeretten.

Artikel 76

Domsafsigelse og strafudmåling

1. I tilfælde af domfældelse skal domskammeret vurdere, hvilken straf der skal idømmes, og skal tage hensyn til de under domsforhandlingen fremlagte beviser og fremsatte anbringender, der er relevante for strafudmålingen.
2. Medmindre artikel 65 finder anvendelse og inden afslutningen af domsforhandlingen, kan domskammeret af egen drift, og skal efter anmodning fra anklageren eller tiltalte, afholde et yderligere retsmøde med henblik på at behandle nye beviser eller anbringender, der er relevante for straffen i overensstemmelse med procesreglementet.
3. Såfremt stk. 2 finder anvendelse, skal anbringender i henhold til artikel 75 behandles på det yderligere retsmøde, der er nævnt i stk. 2, og om nødvendigt på efterfølgende retsmøder.
4. Dommen skal afsiges for åbne døre og, hvor det er muligt, under tiltaltes tilstedeværelse.

KAPITEL 7.

STRAFFE

Artikel 77

Anvendelige straffe

1. Med forbehold for artikel 110 kan domstolen idømme en person, der er domfældt for en forbrydelse i henhold til denne statuts artikel 5, en af følgende straffe:
  - (a) fængsel i et bestemt antal år, som ikke må overstige 30 år, eller
  - (b) livsvarigt fængsel, når dette er retfærdiggjort af forbrydelsens grovhed og den domfældtes personlige forhold.
2. I tillæg til fængsel kan domstolen idømme:
  - (a) bøde på grundlag af de hensyn, der er fastsat i procesreglementet,
  - (b) konfiskation af udbytte, ejendom og aktiver, der direkte eller indirekte hidrører fra denne forbrydelse, uden at gøre indgreb i de rettigheder, der tilkommer tredjemand i god tro.

Artikel 78

Strafudmåling

1. Ved strafudmålingen skal domstolen i overensstemmelse med procesreglementet tage hensyn til forhold som forbrydelsens grovhed og den domfældtes personlige forhold.
2. Ved idømmelsen af fængselsstraf skal domstolen fratække den periode, i hvilken den dømte har været varetægtsfængslet i henhold til en kendelse afsagt af domstolen. Domstolen kan fratække andre perioder, i hvilke den dømte har været varetægtsfængslet i forbindelse med den adfærd, der ligger til grund for forbrydelsen.
3. Hvis en person er blevet domfældt for mere end én forbrydelse, skal domstolen udmåle straf for hver forbrydelse og en fællesstraf med angivelse af den samlede fængslingsperiode. Denne periode skal mindst svare til den længste individuelle straf, der afsiges, og må ikke overstige 30 års fængsel eller livsvarigt fængsel i overensstemmelse med artikel 77, stk. 1 (b).

Artikel 79

Særlig fond

1. Forsamlingen af deltagerstater skal træffe beslutning om at oprette en særlig fond til fordel for ofre for forbrydelser under domstolens jurisdiktion og for ofrenes familier.
2. Domstolen kan afsige kendelse om, at penge og andre formuegoder, der indgår som bøder eller konfiskation, efter domstolens kendelse skal overføres til den særlige fond.
3. Den særlige fond skal administreres i overensstemmelse med vilkår, der skal fastlægges af forsamlingen af deltagerstater.

Artikel 80

Ikke foregribelse af national anvendelse af straffe og national lovgivning

Intet i dette kapitel skal påvirke en stats anvendelse af de straffe, der er foreskrevet i dens nationale lovgivning, eller lovgivningen i stater, der ikke indeholder de straffe, som er foreskrevet i dette kapitel.

KAPITEL 8.

APPEL OG GENOPTAGELSE

Artikel 81

Appel af frifindelse, domfældelse eller strafudmåling

1. En afgørelse i medfør af artikel 74 kan i henhold til procesreglementet appelleres som følger:

(a) anklageren kan appellere af følgende grunde:

- (i) rettergangsfejl,
- (ii) urigtig bevisbedømmelse, eller
- (iii) urigtig retsanvendelse,

(b) domfældte, eller anklageren på den domfældtes vegne, kan appellere af følgende grunde:

- (i) rettergangsfejl,
- (ii) urigtig bevisbedømmelse,
- (iii) urigtig retsanvendelse, eller
- (iv) ethvert andet grundlag, der påvirker domsforhandlingens eller afgørelsens rimelighed eller pålidelighed.

2. (a) Strafudmålingen kan i overensstemmelse med procesreglementet appelleres af anklageren eller domfældte på grundlag af misforhold mellem forbrydelse og strafudmåling.

(b) Hvis domstolen i en appel vedrørende strafudmålingen finder, at der er grundlag for hel eller delvis omgørelse, kan den opfordre anklageren og domfældte til at anføre grunde i henhold til artikel 81, stk. 1 (a) eller (b), og kan træffe afgørelse vedrørende skyldspørgsmålet i henhold til artikel 83.

(c) Samme fremgangsmåde anvendes, når domstolen under en appel vedrørende skyldspørgsmålet finder, at der er grundlag for strafnedsættelse i henhold til stk. 2 (a).

3. (a) Domfældte skal forblive varetægtsfængslet under behandlingen af appelsagen, medmindre domskammeret træffer anden afgørelse.

(b) Hvis domfældtes tid i varetægtsfængsel overstiger varigheden af den idømte fængselsstraf, skal domfældte løslades; dog kan løsladelsen, hvis anklageren også appellerer, være underlagt de betingelser, der er anført i litra (c).

(c) Ved frifindelse skal tiltalte løslades umiddelbart, dog med følgende forbehold:

(i) under ekstraordinære omstændigheder og under hensyntagen til blandt andet den konkrete flugtrisiko, forbrydelsens grovhed og sandsynligheden for medhold i appellen, kan domskammeret efter anmodning fra anklageren opretholde varetægtsfængslingen af den pågældende person under behandlingen af appelsagen,

(ii) domskammerets beslutning i henhold til litra (c) (i) kan appelleres i overensstemmelse med procesreglementet.

4. Med forbehold for bestemmelserne i stk. 3 (a) og (b) skal fuldbyrdelsen af dommen eller straffen udsættes i den periode, der er adgang til appel, og så længe appelsagen behandles.

Artikel 82

Appel af andre afgørelser

1. Følgende afgørelser kan appelleres af begge parter i henhold til procesreglementet:

(a) en afgørelse vedrørende jurisdiktion eller antagelighed,

(b) en afgørelse, der efterkommer eller afslår en ansøgning om løsladelse af den person, der er genstand for efterforskning eller retsforfølgning,

(c) en afgørelse fra forundersøgelseskammeret om at handle af egen drift efter artikel 56, stk. 3,

(d) en afgørelse, der vedrører et spørgsmål, som vil have væsentlig indflydelse på en retfærdig og effektiv sagsbehandling eller på domsforhandlingens udfald, og hvor appelkammerets omgående afgørelse af spørgsmålet efter forundersøgelseskammerets eller domskammerets vurdering vil kunne fremme sagsbehandlingen væsentligt.

2. En afgørelse fra forundersøgelseskammeret i henhold til artikel 57, stk. 3 (d) kan appelleres af den pågældende stat eller af anklageren med tilladelse fra forundersøgelseskammeret. Appelbehandlingen skal behandles hurtigt.
3. En appel har ikke opsættende virkning, medmindre appelkammeret efter anmodning afsiger kendelse herom i henhold til procesreglementet.
4. En retslig repræsentant for ofrene, domfældte eller en ejer i god tro af et formuegode, der er blevet negativt berørt af en kendelse i henhold til artikel 75, kan appellere en afgørelse om erstatning, som fastsat i procesreglementet.

Artikel 83

Behandling af appelsager

1. Under retsforhandlinger i henhold til artikel 81 og denne artikel skal appelkammeret have samtlige domskammerets beføjelser.
2. Hvis appelkammeret finder, at den domsforhandling, som appellen vedrører, var urimelig på en måde, der påvirkede pålideligheden af afgørelsen af skyldspørgsmålet eller strafudmålingens, eller at afgørelsen af skyldspørgsmålet eller strafudmålingen, som appellen vedrører, i væsentlig grad var påvirket af urigtig bevisvurdering eller urigtig retsanvendelse, kan kammeret:
  - (a) omstøde eller ændre afgørelsen af skyldspørgsmålet eller strafudmålingen, eller
  - (b) beslutte, at der skal gennemføres en ny domforhandling for et andet domskammer.

Appelkammeret kan med henblik herpå hjemvise et spørgsmål vedrørende en sags faktiske omstændigheder til det oprindelige domskammer, som herefter skal afgøre spørgsmålet og melde tilbage i overensstemmelse hermed, eller appelkammeret kan selv indhente beviser for at afgøre spørgsmålet. Hvis kun domfældte, eller anklageren på dennes vegne, har appelleret en afgørelse af skyldspørgsmålet eller strafudmålingen, kan afgørelsen eller strafudmålingen ikke ændres til skade for domfældte.

3. Hvis appelkammeret under en appel af strafudmålingen finder, at straffen står i misforhold til forbrydelsen, kan den ændre strafudmålingen i overensstemmelse med kapitel 7.

4. Appellkammerets afgørelse skal træffes af et flertal af dommerne og afsiges for åbne døre. Dommen skal være begrundet. Såfremt der ikke er enstemmighed, skal appelkammerets dom indeholde både flertallets og mindretallets synspunkter; men en dommer kan vedrørende et retsspørgsmål afgive en særskilt eller dissenterende udtalelse.

5. Appellkammeret kan afsige dom i den frifundne eller domfældte persons fravær.

Artikel 84

Genoptagelse af domfældelse eller strafudmåling

1. En domfældt person eller, hvis denne er afgang ved døden, hans eller hendes ægtefælle, børn, forældre eller en person, der var i live på tidspunktet for tiltaltes død, og som har fået udtrykkelige skriftlige instruktioner fra tiltalte om at fremsætte et sådant krav, eller anklageren på den pågældende persons vegne, kan anmode appelkammeret om at genoptage den endelige domfældelse eller strafudmåling af følgende grunde:

(a) nye beviser er kommet for dagen, som:

(i) ikke forelå på tidspunktet for domsforhandlingen, hvilket hverken helt eller delvis skyldtes den part, der har fremsat anmodningen, og

(ii) er tilstrækkeligt vigtige til, at de, hvis de var blevet påvist under retssagen, sandsynligvis ville have ført til en anden afgørelse,

(b) det er for nyligt blevet opdaget, at afgørende beviser, der blev lagt til grund under retssagen og på hvilke domfældelsen beror, var falske eller forfalskede,

(c) én eller flere af de dommere, der deltog i domfældelsen eller godkendelsen af tiltalen, derved har begået en alvorlig tjenesteforseelse eller alvorlig misligholdelse af sine pligter af tilstrækkelig grovhed til at retfærdiggøre afsættelsen af den eller de pågældende dommere fra embedet i henhold til artikel 46.

2. Appellkammeret skal afvise anmodningen, såfremt den skønnes ubegrundet. Såfremt kammeret finder anmodningen velbegrundet, kan det efter omstændighederne:

(a) genindkalde det oprindelige domskammer,

(b) nedsætte et nyt domskammer, eller

(c) bevare kompetence i sagen med henblik på, efter høring af parterne som fastsat i procesreglementet, at nå frem til en afgørelse om, hvorvidt dommen skal genoptages.

Artikel 85

Erstatning til en anholdt eller domfældt person

1. En person, der har været udsat for ulovlig anholdelse eller fængsling, skal have ret til erstatning, og kravet skal kunne tvangsfuldbyrdes.
2. Hvis en person ved en endelig afgørelse er blevet domfældt for en strafbar handling, og domfældelsen efterfølgende omstødes med henvisning til, at en ny eller nyopdaget kendsgerning utvetydigt viser, at retfærdigheden ikke er sket fyldest, skal den person, der er blevet straffet som følge af domfældelsen, modtage erstatning efter gældende ret, medmindre det er bevist, at den pågældende selv er helt eller delvis skyld i den manglende fremlæggelse af den ukendte faktiske oplysning.
3. Under ekstraordinære omstændigheder, hvor domstolen finder afgørende kendsgerninger, der viser, at retfærdigheden på alvorlig og åbenbar vis ikke er sket fyldest, kan den efter eget skøn tilkende erstatning i henhold til de kriterier, der er anført i procesreglementet, til en person, der er blevet løsladt fra varetægtsfængsling efter en endelig frifindelsesdom eller efter ophævelse af retssagen af den grund.

KAPITEL 9.

INTERNATIONALT SAMARBEJDE OG RETSLIG BISTAND

Artikel 86

Almindelig forpligtelse til samarbejde

Deltagerstaterne skal i henhold til denne statsbestemmelser samarbejde fuldt ud med domstolen i dens efterforskning og retsforfølgning af forbrydelser under domstolens jurisdiktion.

Artikel 87

Anmodninger om samarbejde: Almindelige bestemmelser

1. (a) Domstolen skal være beføjet til at fremsætte anmodninger om samarbejde til deltagerstaterne. Anmodningerne skal oversendes ad diplomatisk vej eller på en sådan anden hensigtsmæssig måde, som måtte blive anvist af hver deltagerstat ved ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse.

Efterfølgende ændringer i anvisningen skal foretages af hver deltagerstat i henhold til procesreglementet.

(b) Hvis det er hensigtsmæssigt og uden at foregribe bestemmelsen i litra (a), kan anmodninger også oversendes gennem Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (INTERPOL) eller en egnet regional organisation.

2. Anmodninger om samarbejde og dokumenter til støtte herfor skal enten være på eller være ledsaget af en oversættelse til den anmodede stats officielle sprog eller et af domstolens arbejdssprog, i overensstemmelse med den pågældende stats valg ved ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse.

Efterfølgende ændringer i dette valg skal foretages i henhold til procesreglementet.

3. Den anmodede stat skal behandle en anmodning om samarbejde og dokumenter til støtte herfor fortroligt, undtagen i det omfang fremlæggelse er nødvendig for anmodningens gennemførelse.

4. Med hensyn til enhver anmodning om bistand, der er fremlagt i henhold til dette kapitel, kan domstolen tage sådanne skridt, som måtte være nødvendige for at sikre ofres, potentielle vidners og deres familiers sikkerhed eller fysiske og psykiske velfærd, herunder skridt til beskyttelse af oplysninger. Domstolen kan anmode om, at oplysninger, der stilles til rådighed i henhold til dette kapitel, skal tilvejebringes og behandles på en måde, der beskytter ofres, potentielle vidners og deres familiers sikkerhed og fysiske eller psykiske velfærd.

5. (a) Domstolen kan opfordre stater, der ikke er deltagere i statutten, til at yde bistand i henhold til dette kapitel på grundlag af en ad hoc-ordning, en aftale med den pågældende stat eller på andet hensigtsmæssigt grundlag.

(b) Såfremt en stat, der ikke er deltager i statutten, og som har indgået en ad hoc-ordning eller en aftale med domstolen, undlader at efterkomme en anmodning om samarbejde i henhold til den pågældende ordning eller aftale, kan domstolen

underrette forsamlingen af deltagerstater herom eller Sikkerhedsrådet, i det omfang Sikkerhedsrådet har henvist forholdet til domstolen.

6. Domstolen kan anmode enhver mellemstatslig organisation om at stille oplysninger eller dokumenter til rådighed. Domstolen kan også anmode om andre former for samarbejde og bistand, som den måtte nå til enighed om med en sådan organisation og som er i overensstemmelse med dennes kompetence eller mandat.

7. I det omfang en deltagerstat undlader at efterkomme en anmodning om samarbejde fra domstolen i strid med denne statuts bestemmelser, og derved forhindrer domstolen i at udøve sine funktioner og beføjelser efter denne statut, kan domstolen afsige kendelse herom og henvise sagen til forsamlingen af deltagerstater eller Sikkerhedsrådet, i det omfang Sikkerhedsrådet har henvist forholdet til domstolen.

Artikel 88

Tilgængelighed af nationale procedurer

Deltagerstater skal sikre, at der findes procedurer i national lovgivning for enhver af de former for samarbejde, der er anført i dette kapitel.

Artikel 89

Overførelse af personer til domstolen

1. Domstolen kan fremsende en anmodning om anholdelse og overførelse af en person, vedlagt materiale til støtte herfor, som angivet i artikel 91, til enhver stat, på hvis territorium denne person kan findes, og skal anmode den pågældende stat om at samarbejde med hensyn til anholdelsen og overførelsen af en sådan person. Deltagerstaterne skal i overensstemmelse med dette kapitels bestemmelser og proceduren i national lovgivning efterkomme anmodninger om anholdelse og overførelse.

2. Såfremt den person, der søges overført, gør indsigelse ved en national domstol på grundlag af princippet om negativ retskraft (*ne bis in idem*) som fastsat i artikel 20, skal den anmodede stat uden ophold rådføre sig med domstolen for at afgøre, om der er afsagt kendelse om sagens antagelighed. Såfremt sagen er antagelig, skal den anmodede stat tage skridt til at efterkomme anmodningen. Hvis en kendelse om antagelighed er under behandling, kan den anmodede stat udskyde efterkommelsen af anmodningen om overførelse af personen, indtil domstolen afsiger kendelse med hensyn til antagelighed.

3. (a) En deltagerstat skal i overensstemmelse med sin nationale retspleje give bemyndigelse til transport gennem sit territorium af en person, der overføres til domstolen af en anden stat, undtagen hvor transit gennem denne stat ville forhindre eller forsinke overførelsen.

(b) En anmodning fra domstolen om transit skal fremsendes i overensstemmelse med artikel 87. Anmodningen om transit skal indeholde:

(i) en beskrivelse af den person, der transporteres,

(ii) en kort fremstilling af sagens kendsgerninger og deres juridiske betegnelse, og

(iii) beslutningen om anholdelse og overførelse.

(c) En person, der transporteres, skal være frihedsberøvet i transitperioden.

(d) Bemyndigelse er ikke påkrævet, hvis personen bliver transporteret med fly, og hvis ingen landing er planlagt på transitstatens territorium.

(e) Såfremt en ikke planlagt landing på transitstatens territorium finder sted, kan denne stat kræve en anmodning om transit fra domstolen, som anført i stk. 3 (b). Transitstaten skal tilbageholde den person, der transporteres, indtil anmodningen om transit er modtaget, og transit effektueres, forudsat at tilbageholdelse med det formål, der er nævnt i denne bestemmelse, ikke forlænges ud over 96 timer fra tidspunktet for den ikke planlagte landing, medmindre anmodningen modtages inden for dette tidsrum.

4. Hvis den person, der søges overført, er genstand for retsforfølgning eller afsoner en straf i den anmodede stat for en anden forbrydelse, der er forskellig fra den, for hvilken overførelse til domstolen søges, skal den anmodede stat efter at have truffet afgørelse om efterkommelse af anmodningen rådføre sig med domstolen.

Artikel 90

Konkurrerende anmodninger

1. En deltagerstat, som modtager en anmodning om overførelse af en person i henhold til artikel 89, og som også modtager en anmodning fra en anden stat om udlevering af den samme person for den samme adfærd, som udgør grundlaget for den forbrydelse, for hvilken

domstolen søger den pågældende overført, skal underrette domstolen og den anmodende stat herom.

2. Hvis den anmodende stat er en deltagerstat, skal den anmodede stat give domstolens anmodning forrang, såfremt:

(a) domstolen i henhold til artikel 18 eller 19 har afsagt kendelse om, at den sag, med hensyn til hvilken personen søges overført, er antagelig, og kendelsen tager hensyn til den anmodende stats efterforskning eller retsforfølgning i forbindelse med dens anmodning om udlevering, eller

(b) domstolen afsiger kendelse, som beskrevet i stk. 2 (a) i medfør af den anmodede stats underretning i henhold til stk. 1.

3. Såfremt der ikke er afsagt kendelse i henhold til stk. 2 (a), kan den anmodede stat, mens den afventer domstolens kendelse i medfør af stk. 2 (b), efter eget skøn påbegynde behandlingen af udleveringsanmodningen fra den anmodende stat, men må ikke udlevere personen, før domstolen har afsagt kendelse om, at sagen ikke kan antages. Domstolens kendelse skal behandles hurtigt.

4. Hvis den anmodende stat ikke deltager i denne statut, skal den anmodede stat, hvis den ikke er internationalt forpligtet til at udlevere personen til den anmodende stat, give domstolens anmodning om overførelse forrang, hvis domstolen har afsagt kendelse om, at sagen er antagelig.

5. Såfremt domstolen ikke har afsagt kendelse om, at en sag i henhold til stk. 4 er antagelig, kan den anmodede stat efter eget skøn påbegynde behandlingen af udleveringsanmodningen fra den anmodende stat.

6. I sager, hvor stk. 4 finder anvendelse, men hvor den anmodede stat er under en gældende international forpligtelse til at udlevere personen til den anmodende stat, der ikke deltager i denne statut, skal den anmodede stat afgøre, hvorvidt den vil overføre personen til domstolen eller udlevere personen til den anmodende stat. I forbindelse med denne afgørelse skal den anmodede stat tage alle relevante faktorer i betragtning, herunder, men ikke begrænset til:

(a) respektive datoer for anmodningerne,

(b) den anmodende stats interesser, herunder, hvor det er relevant, hvorvidt forbrydelsen blev begået på dens territorium, og ofrenes og den eftersøgte persons nationalitet, og

(c) muligheden for efterfølgende overførelse mellem domstolen og den anmodende stat.

7. Hvis en deltagerstat, der modtager en anmodning fra domstolen om overførelse af en person, også modtager en anmodning om udlevering fra en stat vedrørende den samme person for anden adfærd end den forbrydelse, der udgør grundlaget for domstolens anmodning om overførelse:

(a) skal den anmodede stat, såfremt den ikke er under en gældende international forpligtelse til at udlevere personen til den anmodende stat, give domstolens anmodning forrang,

(b) skal den anmodede stat, hvis den er under en gældende international forpligtelse til at udlevere personen til den anmodende stat, afgøre, hvorvidt den vil overføre personen til domstolen eller udlevere personen til den anmodende stat. I forbindelse med denne afgørelse skal den anmodede stat tage alle relevante faktorer i betragtning, herunder, men ikke begrænset til dem, der er anført i stk. 6, men skal navnlig tage hensyn til den relative art og grovhed af den pågældende adfærd.

8. Hvor domstolen i medfør af en underretning i henhold til denne artikel har afsagt kendelse om, at en sag ikke kan antages, og udlevering til den anmodende stat efterfølgende afvises, skal den anmodede stat underrette domstolen om sin afgørelse.

Artikel 91

Indhold af en anmodning om anholdelse og overførelse

1. En anmodning om anholdelse og overførelse skal fremsættes skriftligt. I hastende sager kan anmodningen fremsættes ved anvendelse af et hvilket som helst middel, der er i stand til at levere en skriftlig fremstilling, forudsat at anmodningen bekræftes på den måde, der er fastsat i artikel 87, stk. 1 (a).

2. Med hensyn til en anmodning om anholdelse og overførelse af en person, imod hvilken forundersøgelseskommissionen har udstedt en anholdelsesbeslutning i henhold til artikel 58, skal anmodningen indeholde eller være ledsaget af:

(a) tilstrækkelige oplysninger til at identificere personen samt oplysninger om personens sandsynlige opholdssted,

(b) en kopi af anholdelsesbeslutningen for den pågældende, og

(c) sådanne dokumenter, erklæringer eller oplysninger, som måtte være nødvendige til at opfylde de krav, den anmodede stat stiller for overførelse, dog således at de pågældende krav ikke bør være mere byrdefulde end dem, der gælder for anmodninger om udlevering i henhold til traktater eller ordninger mellem den anmodede stat og andre stater, og om muligt bør være mindre byrdefulde i betragtning af domstolens særlige karakter.

3. Med hensyn til en anmodning om anholdelse og overførelse af en person, der allerede er domfældt, skal anmodningen indeholde eller være ledsaget af:

(a) en kopi af anholdelsesbeslutningen for den pågældende,

(b) en kopi af den fældende dom,

(c) oplysninger, der påviser, at den person, der søges overført, er den person, der henvises til i den fældende dom, og

(d) såfremt den person, der søges overført, er blevet idømt straf, en kopi af strafudmålingen og, ved fængselsstraf, en opgørelse over enhver periode, som allerede måtte være afsonet, og den periode, der endnu ikke er afsonet.

4. Efter anmodning fra domstolen skal en deltagerstat rådføre sig med domstolen, enten i almindelighed eller vedrørende et konkret spørgsmål, med hensyn til krav i dens nationale lovgivning, der måtte finde anvendelse i henhold til stk. 2 (c). Under rådførelsen skal deltagerstaten oplyse domstolen om særlige krav i dens nationale lovgivning.

Artikel 92

Foreløbig anholdelse

1. I hastende sager kan domstolen anmode om foreløbig anholdelse af den eftersøgte person indtil fremsættelsen af anmodningen om overførelse og de ledsagende dokumenter, som anført i artikel 91.

2. Anmodningen om foreløbig anholdelse skal fremsættes ved anvendelse af et hvilket som helst middel, der er i stand til at levere en skriftlig fremstilling, og skal indeholde:

(a) oplysninger til beskrivelse af den søgte person, der er tilstrækkelige til at identificere personen, samt oplysninger om personens sandsynlige opholdssted,

(b) en kortfattet redegørelse for de forbrydelser, for hvilke personen søges anholdt, og for de kendsgerninger, der påstås at udgøre de pågældende forbrydelser, herunder om muligt dato og sted for forbrydelsen,

(c) en erklæring om eksistensen af en anholdelsesbeslutning eller en fældende dom vedrørende den eftersøgte person, og

(d) en erklæring om, at en anmodning om overførelse af den eftersøgte person vil følge.

3. En person, der er foreløbigt anholdt, kan løslades fra varetægt, såfremt den anmodede stat ikke har modtaget anmodningen om overførelse og de ledsagende dokumenter, som anført i artikel 91, inden for det tidsrum, som er fastsat i procesreglementet. Personen kan dog give samtykke til overførelse inden udløbet af denne periode, hvis dette er tilladt i henhold til den anmodede stats lovgivning. I så tilfælde skal den anmodede stat iværksætte overførelsen af personen til domstolen snarest muligt.

4. Det forhold, at den eftersøgte person er blevet løsladt i henhold til stk. 3, skal ikke være til hinder for efterfølgende anholdelse og overførelse af denne person, hvis anmodningen om overførelse og de ledsagende dokumenter fremsendes på et senere tidspunkt.

Artikel 93

Andre former for samarbejde

1. Deltagerstaterne skal i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel og procedurerne i national lovgivning efterkomme anmodninger fra domstolen om følgende bistand med hensyn til efterforskning eller retsforfølgning:

(a) identifikation af og opholdssted for personer eller lokalisering af genstande,

(b) optagelse af bevis, herunder vidneforklaring under ed, og tilvejebringelse af beviser, herunder de responsa og rapporter, der er nødvendige for domstolen,

- (c) afhøring af enhver person, der er genstand for efterforskning eller retsforfølgning,
- (d) forkyndelse af dokumenter, herunder retsdokumenter,
- (e) fremme af en persons frivillige fremmøde for domstolen som vidne eller sagkyndig,
- (f) midlertidig overflytning af personer som bestemt i stk. 7,
- (g) undersøgelse af lokaliteter eller steder, herunder opgravning og undersøgelse af gravsteder,
- (h) gennemførelse af ransagning og beslaglæggelse,
- (i) tilvejebringelse af optegnelser og dokumenter, herunder officielle optegnelser og dokumenter,
- (j) beskyttelse af ofre og vidner og bevissikring,
- (k) identifikation, opsporing, indefrysning og beslaglæggelse af udbytte, ejendom og aktiver fra og redskaber anvendt til forbrydelser med henblik på konfiskation uden at foregribe rettigheder, der tilkommer tredjeparter i god tro, og
- (l) enhver anden form for bistand, som ikke er forbudt efter den anmodede stats lovgivning, med henblik på at lette efterforskningen og retsforfølgningen af forbrydelser under domstolens jurisdiktion.

2. Domstolen skal have beføjelse til at forsikre et vidne eller en sagkyndig, der giver møde for domstolen, om, at han eller hun ikke vil blive retsforfulgt, tilbageholdt eller underlagt nogen indskrænkning i sin personlige frihed af domstolen for handlinger eller undladelser fra tiden før den pågældende persons afrejse fra den anmodede stat.

3. I det omfang gennemførelse af en bestemt form for bistand, som er beskrevet i en anmodning fremsat i henhold til stk. 1, er forbudt i den anmodede stat i medfør af et grundlæggende retsprincip, der finder almindelig anvendelse, skal den anmodede stat uden ophold rådføre sig med domstolen med henblik på at søge at løse problemet. Ved rådførelsen skal der tages hensyn til, om bstanden kan ydes på anden måde eller være genstand for vilkår. Såfremt sagen fortsat ikke kan løses efter rådførelsen, skal domstolen foretage de nødvendige ændringer i anmodningen.

4. I overensstemmelse med art. 72 kan en deltagerstat udelukkende helt eller delvis afslå en anmodning om bistand, såfremt anmodningen vedrører tilvejebringelse af dokumenter eller fremlæggelse af beviser, som vedrører dens nationale sikkerhed.

5. Inden den afslår en anmodning om bistand i henhold til stk. 1, litra (l), skal den anmodede stat vurdere, hvorvidt bistanden kan ydes på konkrete vilkår, eller hvorvidt bistanden kan ydes på et senere tidspunkt eller på en anden måde, dog således at domstolen eller anklageren, såfremt de accepterer bistanden på vilkår, skal overholde disse.

6. Såfremt en anmodning om bistand afslås, skal den anmodede stat uden ophold underrette domstolen eller anklageren om årsagerne hertil.

7. (a) Domstolen kan anmode om midlertidig overflytning af en varetægtsfængslet person med henblik på identifikation eller optagelse af vidneudsagn eller anden bistand. Den pågældende person kan overflyttes, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

(i) personen af fri vilje giver sit samtykke til overflytningen, og

(ii) den anmodede stat indvilger i overflytningen på de betingelser, som den pågældende stat og domstolen måtte opnå enighed om.

(b) Den person, der overflyttes, skal forblive i varetægt. Når formålet med overflytningen er opfyldt, skal domstolen uden ophold returnere personen til den anmodede stat.

8. (a) Domstolen skal sikre fortroligheden af dokumenter og oplysninger, med undtagelse af hvad der måtte være påkrævet af hensyn til den efterforskning og retsforfølgning, der er beskrevet i anmodningen.

(b) Den anmodede stat kan om nødvendigt fremsende dokumenter eller oplysninger til anklageren i fortrolighed. Anklageren kan derefter udelukkende anvende dem med henblik på at fremskaffe nye beviser.

(c) Den anmodede stat kan af egen drift eller efter anmodning fra anklageren efterfølgende give samtykke til fremlæggelsen af sådanne dokumenter eller oplysninger. De kan herefter anvendes som bevis i henhold til bestemmelserne i kapitel 5 og 6 og i overensstemmelse med procesreglementet.

9. (a) (i) Såfremt en deltagerstat modtager konkurrerende anmodninger, om andet end overførelse eller udlevering, fra domstolen og fra en anden stat i medfør af en international forpligtelse, skal deltagerstaten i samråd med domstolen og den anden stat tilstræbe at opfylde begge anmodninger, om nødvendigt ved at udskyde eller knytte vilkår til en af anmodningerne,

(ii) er dette ikke muligt, skal konkurrerende anmodninger behandles i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i artikel 90.

(b) Hvis anmodningen fra domstolen imidlertid vedrører oplysninger, ejendom eller personer, der er under en tredje stats eller en international organisations kontrol i kraft af en international aftale, skal den anmodede stat oplyse domstolen herom, og domstolen skal rette sin anmodning til den pågældende stat eller internationale organisation.

10. (a) Domstolen kan efter anmodning samarbejde med og yde bistand til en deltagerstat, der gennemfører en efterforskning eller en domsforhandling med hensyn til adfærd, som udgør en forbrydelse under domstolens jurisdiktion, eller som udgør en alvorlig forbrydelse i henhold til den anmodende stats nationale lovgivning.

(b) (i) Den bistand, som ydes i henhold til litra (a), skal blandt andet omfatte:

a. fremsendelse af erklæringer, dokumenter eller andre former for beviser, der er indsamlet under en efterforskning eller retssag gennemført af domstolen, og

b. afhøring af personer, der tilbageholdes efter kendelse fra domstolen.

(ii) I tilfælde af bistand i henhold til litra (b) (i) a.:

a. hvis dokumenterne eller andre former for bevis er indsamlet med bistand fra en stat, skal den pågældende stat give sit samtykke til fremsendelsen,

b. hvis erklæringer, dokumenter eller andre former for bevis er tilvejebragt af et vidne eller en

sagkyndig, skal fremsendelsen ske i henhold til bestemmelserne i artikel 68.

(c) Under de betingelser, der er fastsat i denne bestemmelse kan domstolen efterkomme en anmodning om bistand i henhold til denne bestemmelse fra en stat, der ikke er en deltager i denne statut.

Artikel 94

Udsættelse med hensyn til efterkommelse af en anmodning på grund af en igangværende efterforskning eller retsforfølgning

1. Såfremt umiddelbar efterkommelse af en anmodning ville gribe ind i en igangværende efterforskning eller retsforfølgning af en sag, der er forskellig fra den, som anmodningen vedrører, kan den anmodede stat udsætte efterkommelsen af anmodningen i et tidsrum aftalt med domstolen. Udsættelsen må dog ikke være længere end nødvendigt for at fuldføre den relevante efterforskning eller retsforfølgning i den anmodede stat. Inden der træffes afgørelse om udsættelse af efterkommelsen, bør den anmodede stat vurdere, hvorvidt bistanden på visse betingelser kan ydes umiddelbart.

2. Såfremt en afgørelse om udsættelse træffes i henhold til stk. 1, kan anklageren tage skridt til bevissikring i medfør af artikel 93, stk. 1 (j).

Artikel 95

Udsættelse med hensyn til efterkommelse af en anmodning på grund af indsigelse mod antagelighed

Såfremt domstolen i henhold til artikel 18 eller 19 er i færd med at behandle en indsigelse mod en sags antagelighed, kan den anmodede stat udsætte efterkommelsen af en anmodning i henhold til dette kapitel, indtil domstolens afgørelse foreligger, medmindre domstolen særligt har afsagt kendelse om, at anklageren kan fortsætte indsamlingen af sådanne beviser i henhold til artikel 18 eller 19.

Artikel 96

Indhold af anmodning om andre former for bistand i henhold til artikel 93

1. Anmodning om andre former for bistand, som nævnt i artikel 93, skal fremsættes skriftligt. I hastende sager kan en anmodning fremsættes ved anvendelse af et hvilket som helst

middel, der er i stand til at levere en skriftlig fremstilling, forudsat at anmodningen bekræftes på den måde, der er fastsat i artikel 87, stk. 1 (a).

2. Anmodningen skal alt efter omstændighederne indeholde eller være ledsaget af følgende:

- (a) en kortfattet redegørelse for formålet med anmodningen og den bistand, der søges, herunder det retlige grundlag for og årsagerne til anmodningen,
- (b) flest muligt detaljerede oplysninger om lokalisering eller identifikation af personer eller steder, der skal findes eller identificeres, for at den søgte bistand kan ydes,
- (c) en kortfattet redegørelse for de væsentlige forhold, der ligger til grund for anmodningen,
- (d) årsagerne til og detaljer om procedurer eller krav, der skal efterkommes,
- (e) sådanne oplysninger, som måtte være påkrævet i henhold til den anmodede stats lovgivning for at anmodningen kan efterkommes, og
- (f) alle andre oplysninger, der er relevante for, at den søgte bistand kan ydes.

3. Efter anmodning fra domstolen skal en deltagerstat rådføre sig med domstolen, enten i almindelighed eller vedrørende et konkret spørgsmål, med hensyn til krav i dens nationale lovgivning, der måtte finde anvendelse i henhold til stk. 2 (e). Under rådførelsen skal deltagerstaten oplyse domstolen om særlige krav i dens nationale lovgivning.

4. Denne artikels bestemmelser skal efter omstændighederne også finde anvendelse med hensyn til en anmodning om bistand, der fremsættes til domstolen.

Artikel 97

Rådførelse

Såfremt en deltagerstat modtager en anmodning i henhold til dette kapitel og i den forbindelse identificerer problemer, som vil kunne svække eller forhindre efterkommelsen af anmodningen, skal staten rådføre sig med domstolen uden ophold med henblik på at løse sagen. Sådanne problemer kan blandt andet omfatte:

- (a) utilstrækkelige oplysninger til, at anmodningen kan efterkommes,

(b) i tilfælde af en anmodning om overførelse, at personen ikke kan findes trods de bedste bestræbelser herpå, eller at den gennemførte efterforskning har godtgjort, at personen i den anmodede stat klart ikke er den person, der er opført i anholdelsesbeslutningen, eller

(c) at efterkommelsen af anmodningen i dens foreliggende form ville gøre det påkrævet, at den anmodede stat bryder en gældende traktatmæssig forpligtelse over for en anden stat.

Artikel 98

Samarbejde med hensyn til afkald på immunitet og samtykke til overførelse

1. Domstolen kan ikke gå videre med en anmodning om overførelse eller bistand, som ville kræve, at den anmodede stat handler i strid med sine forpligtelser i henhold til folkeretten vedrørende stats- eller diplomatisk immunitet for en tredje stats person eller ejendom, medmindre domstolen forinden kan opnå den pågældende tredje stats samarbejde om afkald på immuniteten.

2. Domstolen kan ikke gå videre med en anmodning om overførelse eller bistand, som ville kræve, at den anmodede stat handler i strid med sine forpligtelser i henhold til internationale aftaler, i henhold til hvilke udsenderstatens samtykke er påkrævet til overførelse af en person fra den pågældende stat til domstolen, medmindre domstolen forinden kan opnå udsenderstatens samarbejde om samtykke til overførelsen.

Artikel 99

Efterkommelse af anmodninger i henhold til artikel 93 og 96

1. Anmodninger om bistand skal efterkommes i overensstemmelse med gældende procedurer i den anmodede stats lovgivning og, medmindre det er forbudt i denne lovgivning, på den måde, der er angivet i anmodningen, herunder ved de deri beskrevne procedurer eller ved at tillade personer anført i anmodningen at være til stede og bistå ved anmodningens efterkommelse.

2. I tilfælde af en hastende anmodning skal de dokumenter eller beviser, der i den anledning tilvejebringes, hastefremsendes efter anmodning fra domstolen.

3. Svar fra den anmodede stat skal fremsendes i deres originale sprog og form.

4. I det omfang det er nødvendigt for en vellykket efterkommelse af en anmodning, som kan efterkommes uden tvangsforanstaltninger, herunder særligt afhøring eller optagelse af vidneforklaring fra en person på frivilligt grundlag, også uden den anmodede deltagerstats myndigheders tilstedeværelse, hvis dette er afgørende for anmodningens efterkommelse, og undersøgelse kan finde sted uden ændring af offentlig lokalitet eller andet offentligt sted, kan anklageren, uden at dette foregriber andre artikler i dette kapitel, efterkomme en sådan anmodning direkte på en stats territorium som følger:

(a) Når forbrydelsen påstås at være blevet begået på den anmodede deltagerstats territorium, og der er afsagt kendelse om sagens antagelighed i henhold til artikel 18 eller 19, kan anklageren efterkomme anmodningen direkte efter rådførelse med den anmodede stat i videst muligt omfang.

(b) I andre tilfælde kan anklageren efterkomme anmodningen efter at have rådført sig med den anmodede stat og betinget af sådanne rimelige vilkår eller betænkeligheder, som den pågældende deltagerstat har rejst. Såfremt den anmodede stat identificerer problemer med efterkommelsen af en anmodning i henhold til denne bestemmelse, skal den uden ophold rådføre sig med domstolen med henblik på at nå frem til en løsning.

5. Bestemmelser, der tillader en person, der har udtalt sig for eller er afhørt af domstolen i henhold til artikel 72, at påberåbe sig begrænsninger, der er beregnet på at forhindre fremlæggelse af fortrolige oplysninger, som vedrører national sikkerhed, skal også finde anvendelse på efterkommelsen af anmodninger om bistand i henhold til denne artikel.

Artikel 100

Omkostninger

1. De ordinære omkostninger i forbindelse med efterkommelsen af anmodninger på den anmodede stats territorium skal afholdes af den pågældende stat med undtagelse af følgende omkostninger, som skal afholdes af domstolen:

(a) omkostninger forbundet med vidners og sagkyndiges rejser og sikkerhed, eller overflytning i henhold til artikel 93 af varetægtsfængslede personer,

(b) omkostninger ved oversættelse, tolkning og udskrift,

(c) rejse- og opholdsomkostninger for dommerne, anklageren, viceanklagerne, justitssekretæren, vicejustitssekretæren og personalet ved domstolens organer,

(d) omkostningerne ved responsa eller rapporter, som domstolen har anmodet om,

(e) omkostninger forbundet med transport af en person, der overføres til domstolen af en forvaringsstat, og

(f) efter samråd, eventuelle ekstraordinære omkostninger i forbindelse med efterkommelsen af en anmodning.

2. Bestemmelserne i stk. 1 skal efter omstændighederne finde anvendelse på anmodninger fra deltagerstater til domstolen. I givet fald skal domstolen afholde de ordinære omkostninger ved efterkommelsen.

Artikel 101

Specialitetsprincippet

1. En person, der overføres til domstolen i henhold til denne statut, må ikke retsforfølges, straffes eller tilbageholdes for anden adfærd begået forud for overførelsen end den adfærd eller det adfærdsløb, der udgør grundlaget for de forbrydelser, for hvilke den pågældende person er blevet overført.

2. Domstolen kan anmode om, at den stat, der overfører personen til domstolen, skal give afkald på at gøre kravene i stk. 1 gældende, og om nødvendigt skal domstolen tilvejebringe yderligere oplysninger i henhold til artikel 91. Deltagerstaterne skal være beføjede til at meddele et sådant afkald til domstolen og bør bestræbe sig herpå.

Artikel 102

Terminologi

I denne statut:

(a) skal »overførelse« forstås som en stats overlevering af en person til domstolen i medfør af denne statut,

(b) skal »udlevering« forstås som en stats overlevering af en person til en anden stat i medfør af traktat, konvention eller national lovgivning.

KAPITEL 10.

FULDBYRDELSE

Artikel 103

Staters rolle ved fuldbyrdelse af fængselsstraffe

1. (a) En fængselsstraf afsønes i en stat, som domstolen udpeger ud fra en liste over stater, som over for domstolen har tilkendegivet, at de er rede til at modtage domfældte personer.
- (b) En stat, der tilkendegiver, at den er rede til at modtage domfældte personer, kan på tidspunktet for tilkendegivelsen knytte sådanne betingelser til sin accept, som domstolen tiltræder, og som er i overensstemmelse med dette kapitel.
- (c) En stat, der er udpeget i en bestemt sag, skal uden ophold oplyse domstolen om, hvorvidt den accepterer domstolens udpegelse.
2. (a) Fuldbyrdesstaten skal underrette domstolen om forhold, herunder om betingelser, hvorom der er opnået enighed i henhold til stk. 1, som væsentligt kan påvirke vilkårene for eller længden af fængselsstraffen. Domstolen skal gives mindst 45 dages varsel om sådanne kendte eller påregnelige forhold. Fuldbyrdesstaten må ikke i denne periode tage skridt, der kan have indvirkning på dens forpligtelser i henhold til artikel 110.
- (b) Hvis domstolen ikke kan tiltræde de forhold, der er nævnt i stk. 2 (a), skal den underrette fuldbyrdesstaten herom og forholde sig i overensstemmelse med artikel 104, stk. 1.
3. Ved udøvelsen af sit skøn ved udpegelse af en stat i henhold til stk. 1 skal domstolen tage følgende i betragtning:
  - (a) det princip, at deltagerstater bør dele ansvaret for fuldbyrdelsen af fængselsstraffe i overensstemmelse med principperne om ligelig fordeling som fastsat i procesreglementet,
  - (b) anvendelsen af almindeligt anerkendte traktatfaste standarder om behandling af fanger,

(c) domfældtes synspunkter,

(d) domfældtes nationalitet,

(e) sådanne andre momenter vedrørende omstændighederne ved forbrydelsen eller den domfældte eller den effektive fuldbyrdelse af straffen, som måtte være relevante ved udpegelse af fuldbyrdelsesstaten.

4. Hvis der ikke udpeges en stat i henhold til stk. 1, skal fængselsstraffen afsones i et fængsel, der stilles til rådighed af værtsstaten i overensstemmelse med betingelserne i hjemstedsaftalen, som nævnt i artikel 3, stk. 2. I givet fald skal de omkostninger, der er forbundet med fuldbyrdelse af fængselsstraffen, bæres af domstolen.

Artikel 104

Ændring i udpegelse af fuldbyrdelsesstat

1. Domstolen kan til enhver tid beslutte at overføre en domfældt person til et fængsel i en anden stat.

2. En domfældt person kan til enhver tid ansøge domstolen om at blive overført fra fuldbyrdelsesstaten.

Artikel 105

Fuldbyrdelse af straffen

1. Med forbehold af de betingelser, som en stat måtte have opstillet i henhold til artikel 103, stk. 1 (b), skal fængselsstraffen være bindende for deltagerstaterne, som under ingen omstændigheder må ændre den.

2. Alene domstolen skal have ret til at afgøre en ansøgning om appel og genoptagelse. Fuldbyrdelsesstaten må ikke hindre en domfældt person i at indgive en sådan ansøgning.

Artikel 106

Tilsyn med fuldbyrdelse af fængselsstraffe og afsoningsforhold

1. Fuldbyrnelsen af en fængselsstraf skal være underlagt domstolens tilsyn og skal være i overensstemmelse med almindeligt anerkendte traktatfastlagte standarder om behandling af fanger.

2. Afsoningsforholdene skal være underkastet fuldbyrndelsesstatens lovgivning og skal være i overensstemmelse med almindeligt anerkendte traktatfastlagte standarder om behandling af fanger. Forholdene må på intet tidspunkt være mere eller mindre gunstige end vilkårene for fanger dømt for lignende forbrydelser i fuldbyrndelsesstaten.

3. Kommunikationen mellem en domfældt person og domstolen skal foregå uhindret og fortroligt.

Artikel 107

Overflytning af personen efter endt afsoning

1. Efter endt afsoning kan en person, der ikke er statsborger i fuldbyrndelsesstaten, i overensstemmelse med fuldbyrndelsesstatens lovgivning, blive overflyttet til en stat, der er forpligtet til at modtage ham eller hende, eller til en anden stat, der indvilger i at modtage ham eller hende, under hensyntagen til den pågældende persons ønske om at blive overflyttet til den pågældende stat, medmindre fuldbyrndelsesstaten tillader personen at forblive på dens territorium.

2. Hvis ingen stat afholder de omkostninger, der er forbundet med overflytning af personen til en anden stat i henhold til stk. 1, skal omkostningerne afholdes af domstolen.

3. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 108 kan fuldbyrndelsesstaten tillige, i overensstemmelse med dens nationale lovgivning, udlevere eller på anden måde overgive personen til en stat, der har anmodet om udlevering eller overførelse af den pågældende med henblik på retsforfølgning eller fuldbyrndelse af en straf.

Artikel 108

Begrænsning i adgang til retsforfølgning eller straf for andre forbrydelser

1. En domfældt person i fuldbyrndelsesstatens varetægt må ikke retsforfølges eller straffes eller udleveres til en tredje stat for adfærd begået forud for personens overlevering til fuldbyrndelsesstaten, medmindre sådan retsforfølgning, straf eller udlevering efter anmodning fra fuldbyrndelsesstaten er godkendt af domstolen.

2. Domstolen skal afgøre spørgsmålet efter at have hørt den domfældtes synspunkter.
3. Stk. 1 skal ophøre med at finde anvendelse, såfremt den domfældte person frivilligt forbliver på fuldbyrdelsesstatens territorium i mere end 30 dage efter endt afsoning af hele straffen idømt af domstolen, eller vender tilbage til den pågældende stats territorium efter at have forladt det.

Artikel 109

Fuldbyrdelse af bøder og konfiskation

1. Deltagerstater skal fuldbyrde bøder eller konfiskation, hvorom domstolen har afsagt kendelse i henhold til kapitel 7, uden at gøre indgreb i rettigheder, der tilkommer tredjeparter i god tro, og i overensstemmelse med procedurer i national lovgivning.
2. Såfremt en deltagerstat er ude af stand til at fuldbyrde en kendelse om konfiskation, skal den tage skridt til at genvinde værdien af udbyttet, ejendommen eller aktiverne, hvorom domstolen har afsagt kendelse om konfiskation uden at gøre indgreb i rettigheder, der tilkommer tredjeparter i god tro.
3. Formuegode eller udbytte fra salg af fast ejendom eller, hvor det er relevant, salg af anden ejendom, som en deltagerstat er kommet i besiddelse af som resultat af dens fuldbyrdelse af en dom afsagt af domstolen, skal overføres til domstolen.

Artikel 110

Domstolens prøvelse vedrørende strafnedsættelse

1. Fuldbyrdelsesstaten skal ikke løslade personen, før den pågældende har afsonet den straf, der er idømt af domstolen.
2. Alene domstolen skal have ret til at træffe beslutning om strafnedsættelse og skal afsige kendelse herom efter at have hørt den pågældende persons forklaring.
3. Når personen har afsonet to tredjedele af straffen, eller 25 år i tilfælde af livsvarigt fængsel, skal domstolen prøve straffen med henblik på at fastslå, hvorvidt den bør nedsættes. En sådan prøvelse må ikke finde sted før dette tidspunkt.
4. I sin prøvelse i henhold til stk. 3 kan domstolen nedsætte straffen, hvis den finder, at ét eller flere af følgende forhold foreligger:

(a) personens tidlige og fortsatte villighed til at samarbejde med domstolen i dens efterforskning og retsforfølgning,

(b) personens frivillige bistand til at muliggøre fuldbyrdelsen af domstolens domme og kendelser i andre sager, og i særdeleshed bistand til at lokalisere aktiver, der er genstand for kendelser om bøde, konfiskation eller erstatning, som kan anvendes til gavn for ofre, eller

(c) andre forhold, der vidner om en klar og væsentlig ændring i omstændighederne, der er tilstrækkelig til at retfærdiggøre en nedsættelse af straffen, som fastsat i procesreglementet.

5. Hvis domstolen under dens første prøvelse i henhold til stk. 3 beslutter, at der ikke er grundlag for at nedsætte straffen, skal den derefter prøve spørgsmålet om nedsættelse af straffen med sådanne mellemrum og ved anvendelse af sådanne kriterier, som er fastsat i procesreglementet.

Artikel 111

Undvigelse

Hvis en domfældt person undviger fra varetægt og flygter fra fuldbyrdelsesstaten, kan den pågældende stat, efter rådførelse med domstolen, anmode om personens udlevering fra den stat, hvori personen befinder sig, i henhold til gældende bilaterale eller multilaterale aftaler, eller kan anmode om, at domstolen søger personen overført i henhold til kapitel 9. Domstolen kan give instruktion om, at personen skal overleveres til den stat, hvori han eller hun afsonede sin straf eller til en anden stat udpeget af domstolen.

KAPITEL 11.

FORSAMLINGEN AF DELTAGERSTATER

Artikel 112

Forsamlingen af deltagerstater

1. Der oprettes en forsamling af deltagerstater i denne statut. Hver deltagerstat skal have én repræsentant i forsamlingen, som kan ledsages af suppleanter og rådgivere. Andre stater, der har undertegnet denne statut eller slutakten, kan være observatører i forsamlingen.

2. Forsamlingen har følgende opgaver:

(a) at behandle og i nødvendigt omfang vedtage anbefalinger fra Den Forberedende Kommission,

(b) at føre overordnet tilsyn med præsidentskabet, anklageren og justitssekretæren vedrørende domstolens administration,

(c) at behandle det i henhold til stk. 3 oprettede bureaus beretninger og aktiviteter og træffe de foranstaltninger, som der måtte være anledning til,

(d) at behandle og vedtage domstolens budget,

(e) at træffe beslutning om eventuel ændring af antallet af dommere i henhold til artikel 36,

(f) at behandle ethvert spørgsmål om manglende samarbejde i henhold til artikel 87, stk. 5 og 7,

(g) at udføre enhver anden funktion i overensstemmelse med denne statut eller procesreglementet.

3. (a) Forsamlingen skal have et bureau, der består af en præsident, to vicepræsidenter og 18 medlemmer, der vælges af forsamlingen for en 3-årig periode.

(b) Bureauet skal være repræsentativt sammensat, idet der navnligt tages hensyn til en ligelig geografisk fordeling og tilstrækkelig repræsentation af de vigtigste retssystemer i verden.

(c) Bureauet skal mødes så ofte, som det er nødvendigt, og mindst en gang årligt. Det skal bistå forsamlingen i udførelsen af dens opgaver.

4. Forsamlingen kan oprette underordnede organer i nødvendigt omfang, herunder en uafhængig tilsynsmekanisme til inspektion, evaluering og granskning af domstolen med henblik på at forbedre dens effektivitet og økonomi.

5. Domstolens præsident, anklageren og justitssekretæren eller disses repræsentanter kan i det nødvendige omfang deltage i forsamlingens og bureauets møder.

6. Forsamlingen skal afholde sine møder ved domstolens sæde eller ved De Forenede Nationers hovedkvarter en gang årligt og afholde særlige samlinger, når omstændighederne gør det påkrævet. Medmindre andet er fastsat i denne statut, skal særlige samlinger indkaldes af bureauet på dettes initiativ eller efter anmodning fra en tredjedel af deltagerstaterne.

7. Hver deltagerstat skal have én stemme. Enhver bestræbelse skal gøres for, at beslutning i forsamlingen og bureauet træffes ved konsensus. Såfremt konsensus ikke kan opnås, og medmindre andet er fastsat i statuten, skal,

(a) beslutninger om substansspørgsmål godkendes af et to tredjedeles flertal af dem, der er til stede og afgiver stemme, forudsat at et absolut flertal af deltagerstaterne udgør det til afstemning nødvendige antal (quorum),

(b) beslutninger om procedurespørgsmål træffes med simpelt flertal af de deltagerstater, der er til stede og afgiver stemme.

8. En deltagerstat, som er i restance med betaling af sit bidrag til domstolens omkostninger, skal ikke have nogen stemmeret i forsamlingen eller i bureauet, såfremt restancebeløbet er lig med eller overstiger statens bidrag for de to forudgående hele år. Forsamlingen kan ikke desto mindre tillade en sådan deltagerstat at stemme i forsamlingen og i bureauet, såfremt den finder, at unkladelsen af at betale skyldes omstændigheder, som deltagerstaten ikke er herre over.

9. Forsamlingen vedtager sin egen forretningsorden.

10. Forsamlingen skal benytte samme officielle sprog og arbejdssprog som De Forenede Nationers Generalforsamling.

KAPITEL 12.

FINANSIERING

Artikel 113

Regler om finansiering

Medmindre andet er udtrykkeligt fastsat, skal ethvert finansielt spørgsmål vedrørende domstolen og møder i forsamlingen af deltagerstater, herunder dens bureau og underordnede organer, reguleres af denne statut og det finansregulativ, som vedtages af forsamlingen af deltagerstater.

Artikel 114

Dækning af udgifter

Udgifter, der påhviler domstolen og forsamlingen af deltagerstater, herunder dens bureau og underordnede organer, skal dækkes af domstolens midler.

Artikel 115

Midler tilhørende domstolen og forsamlingen af deltagerstater

Udgifter, der påhviler domstolen og forsamlingen af deltagerstater, herunder dens bureau og underordnede organer, i henhold til det af forsamlingen af deltagerstater vedtagne budget, skal dækkes af følgende kilder:

- (a) pålignede bidrag fra deltagerstater,
- (b) midler fra De Forenede Nationer, under forbehold af Generalforsamlingens godkendelse, navnlig i relation til udgifter, der pådrages som følge af henvisninger fra Sikkerhedsrådet.

Artikel 116

Frivillige bidrag

Uden at foregribe artikel 115 kan domstolen som yderligere midler modtage og benytte frivillige bidrag fra regeringer, internationale organisationer, fysiske og juridiske personer samt fra anden side i overensstemmelse med de kriterier, som vedtages af forsamlingen af deltagerstater.

Artikel 117

Påligning af bidrag

Deltagerstaternes bidrag skal pålignes i overensstemmelse med en aftalt påligningsskala på grundlag af den skala, som De Forenede Nationer har vedtaget for sit ordinære budget og justeret i overensstemmelse med de principper, hvorpå denne skala er baseret.

Artikel 118

Årlig revision

Domstolens protokoller, bøger og regnskaber, herunder dens årsregnskab, skal revideres hvert år af en uafhængig revisor.

KAPITEL 13.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 119

Bilæggelse af tvister

1. Enhver tvist vedrørende domstolens judicielle funktioner skal afgøres af domstolen.
2. Enhver anden tvist mellem to eller flere deltagerstater om fortolkningen eller anvendelsen af denne statut, som ikke bilægges ved forhandling inden for tre måneder efter påbegyndelsen heraf, skal henvises til forsamlingen af deltagerstater. Forsamlingen kan selv søge at bilægge tvisten eller kan anbefale andre midler til bilæggelse af tvisten, herunder forelæggelse for Den Internationale Domstol i overensstemmelse med denne domstols statut.

Artikel 120

Forbehold

Der kan ikke fremsættes forbehold over for denne statut.

Artikel 121

Ændringer

1. Syv år efter denne statuts ikrafttræden kan enhver deltagerstat fremsætte ændringsforslag til den. Teksten til ændringsforslag skal indgives til De Forenede Nationers generalsekretær, som uden ophold skal rundsende den til alle deltagerstater.
2. Tidligst tre måneder fra datoen for denne underretning skal forsamlingen af deltagerstater på sin næste samling med et flertal af de deltagerstater, der er til stede og afgiver stemme, beslutte, hvorvidt forslaget skal behandles. Forsamlingen kan behandle forslaget direkte eller indkalde til en revisionskonference, såfremt det pågældende emne kræver dette.

3. Vedtagelse af en ændring på et møde i forsamlingen af deltagerstater eller på en revisionskonference, hvor der ikke kan opnås konsensus, kræver to tredjedele flertal af deltagerstaterne.
4. Medmindre andet er fastsat i stk. 5, skal en ændring træde i kraft for alle deltagerstater et år efter, at $\frac{7}{8}$ af disse har deponeret et ratifikations- eller godkendelsesinstrument hos De Forenede Nationers generalsekretær.
5. Enhver ændring i denne statuts artikel 5, 6, 7 og 8 skal træde i kraft for de deltagerstater, der har godkendt ændringen, ét år efter deponeringen af deres ratifikations- eller godkendelsesinstrument. Har en deltagerstat ikke godkendt ændringen, kan domstolen ikke udøve jurisdiktion med hensyn til en forbrydelse, der er omfattet af ændringen, hvis den er begået af denne deltagerstats statsborgere eller på dens territorium.
6. Såfremt en ændring er blevet godkendt af $\frac{7}{8}$ af deltagerstaterne i henhold til stk. 4, kan enhver deltagerstat, der ikke har godkendt ændringen, træde tilbage fra denne statut med umiddelbar virkning, uanset artikel 127, stk. 1, men med forbehold for artikel 127, stk. 2, ved at give underretning herom senest ét år efter ændringens ikrafttræden.
7. De Forenede Nationers generalsekretær skal til alle deltagerstater rundsende ændringer vedtaget på et møde i forsamlingen af deltagerstater eller på en revisionskonference.

Artikel 122

Ændringer til bestemmelser af institutionel karakter

1. Enhver deltagerstat kan uanset artikel 121, stk. 1, til enhver tid fremsætte forslag om ændring af bestemmelser i denne statut, der udelukkende er af institutionel karakter, det vil sige artikel 35, artikel 36, stk. 8 og 9, artikel 37, artikel 38, artikel 39, stk. 1 (første to pkt.), 2 og 4, artikel 42, stk. 4-9, artikel 43, stk. 2 og 3, artikel 44, artikel 46, artikel 47, og artikel 49. Teksten til ændringsforslag skal indgives til De Forenede Nationers generalsekretær eller en anden person udpeget af forsamlingen af deltagerstater, som uden ophold skal rundsende den til alle deltagerstater og til andre, der deltager i forsamlingen.
2. Ændringer i henhold til denne artikel, hvorom der ikke kan opnås konsensus, skal vedtages af forsamlingen af deltagerstater eller af en revisionskonference med to tredjedele flertal af deltagerstaterne. Sådanne ændringer skal træde i kraft for alle deltagerstater 6 måneder efter deres vedtagelse af forsamlingen eller af konferencen.

Artikel 123

Revision af statuten

1. Syv år efter denne statuts ikrafttræden skal De Forenede Nationers generalsekretær indkalde til en revisionskonference til behandling af ændringer i statuten. Revisionen kan omfatte, men er ikke begrænset til, det katalog af forbrydelser, der er indeholdt i artikel 5. Konferencen skal være åben for dem, der deltager i forsamlingen af deltagerstater, og på samme vilkår.
2. På et hvilket som helst tidspunkt herefter skal De Forenede Nationers generalsekretær efter anmodning fra en deltagerstat og med det i stk. 1 nævnte formål indkalde til en revisionskonference efter godkendelse fra et flertal af deltagerstater.
3. Bestemmelserne i artikel 121, stk. 3-7, finder anvendelse på vedtagelsen og ikrafttrædelsen af enhver ændring i statuten, der behandles på en revisionskonference.

Artikel 124

Bestemmelse om overgangsperiode

Uanset bestemmelserne i artikel 12, stk. 1 og 2, kan en stat ved sin tilslutning til statuten erklære, at den i en periode på syv år efter statuttens ikrafttræden for den pågældende stat ikke godkender domstolens jurisdiktion med hensyn til den kategori af forbrydelser, der er nævnt i artikel 8, når en forbrydelse påstås at være begået af dens statsborgere eller på dens territorium. En erklæring i henhold til denne artikel kan trækkes tilbage på et hvilket som helst tidspunkt. Indholdet af denne artikel skal gennemgås på den revisionskonference, der indkaldes i henhold til artikel 123, stk. 1.

Artikel 125

Undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse

1. Denne statut skal være åben for undertegnelse af alle stater i Rom den 17. juli 1998 ved De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisations hovedkvarter. Efter dette tidspunkt skal statuten være åben for undertegnelse i Rom i det italienske udenrigsministerium indtil den 17. oktober 1998. Efter denne dato skal statuten være åben for undertegnelse ved De Forenede Nationers hovedkvarter i New York indtil den 31. december 2000.

2. Denne statut skal ratificeres, accepteres eller godkendes af de stater, der har undertegnet den. Ratifikations- eller godkendelsesinstrumenterne skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

3. Denne statut skal være åben for tiltrædelse fra alle stater. Tiltrædelsesinstrumenterne skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 126

Ikrafttræden

1. Denne statut skal træde i kraft på den 1. dag i måneden efter den 60. dag efter deponeringen af det 60. ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument hos De Forenede Nationers generalsekretær.

2. For hver stat, som ratificerer, godkender eller tiltræder denne statut efter deponeringen af det 60. ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, skal statuten træde i kraft på den 1. dag i måneden efter den 60. dag efter deponeringen af den pågældende stats ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

Artikel 127

Tilbagetræden

1. En deltagerstat kan træde tilbage fra denne statut ved skriftlig underretning stilet til De Forenede Nationers generalsekretær. Tilbagetrædelsen skal have virkning fra ét år efter datoen for modtagelsen af denne underretning, medmindre underretningen angiver en senere dato.

2. En stats tilbagetræden skal ikke fritage den pågældende stat for dens forpligtelser i henhold til denne statut, mens den var deltager i statuten, herunder eventuelle finansielle forpligtelser, som måtte være pådraget. Dens tilbagetræden skal ikke påvirke statens samarbejde med domstolen i forbindelse med strafferetlig efterforskning og retsforfølgning, med hensyn til hvilke den tilbagetrædende stat havde en pligt til at samarbejde, og som blev påbegyndt forud for den dato, på hvilken tilbagetrædelsen fik virkning; ej heller skal tilbagetrædelsen på nogen måde foregribe den fortsatte behandling af en sag, der allerede var under behandling ved domstolen forud for den dato, på hvilken tilbagetrædelsen fik virkning.

Artikel 128

Autentiske tekster

Originalteksten til denne statut, hvis arabiske, kinesiske, engelske, franske, russiske og spanske tekster har samme gyldighed, skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær, som skal sende bekræftede kopier heraf til alle stater.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, der af deres respektive regeringer er behørigt bemyndigede, undertegnet denne statut.

Udfærdiget i Rom, den 17. juli 1998.